

Veni

DOSTAVA NA DOM ali OSEBNI PREVZEM

Tel **05 6416 333** / mobi **041 684 333**

malice in kosila / od ponedeljka do petka med 10.00 in 18.00 uro

Pizzeria NAPA
dostava na dom
05 641 5140

Tudi Hotel Zora je zaprt

Karantena za nas ni nič novega

Nekateri jo težko prenašajo, drugi skrivaj bežijo v vikende na morju ali v Kranjski gori, tretji padajo v depresijo in hodijo k psihologom, pri četrth prihaja do nasilja v družini. Izolani pa s karanteno ne bi smeli imeti večjih težav..

(Mef) Če dobro pomislim sedanja karantena oziroma veljavne omejitve niso bistveno spremenile življenja v našem mestu. Edina res opazna sprememba so zaprte gostilne in bifeji, ki so v izolskih zimskih dneh nekakšna pribežališča družbe željnih in žejnih, drugo pa je skoraj po starem.

Spomnimo se, kako vsako zimo tarnamo, da je mesto prazno, da trgovci nimajo nobenega dela, da umetniki ne prodajo nobene slike, da se ljudje držijo doma, ker je tam toplo, ker je tam televizor in ker je tako tudi najceneje. V obmorskih mestih je treba zimski čas pač nekako preživeti v letargičnem stanju, kot medvedi ali ježi, ki zmanjšajo srčni utrip in v gnezdu čakajo na prve spomladanske žarke.

Niti nam dolgo ni bilo jasno, zakaj so rezultati okuženost v našem prostoru boljši kot drugod po Sloveniji. Razmišljali smo o burji, ki razpiha virus, o mediteranski hrani, o refošku in o drugih domačih zdravilih, nismo pa pomislili na to, da smo pač vajeni medsebojne distance. Nam je že v krvi, da pozimi ne rinemo iz hiš in se držimo doma, zato avtomatsko ne trosimo virusa naokrog. Zdaj, ko so celo edina možna zbirališča zaprta, je to še bolj izrazito.

Verjetno fotografije današnje Izole ne bi bile bistveno različne od tistih, ki smo jih naredili lani ali predlanskim v takšnem času. Pravzaprav je vse isto, le občutek omejevanja svobode je zarezal med nas. In ta nas preganja bolj kot virus.

Pravzaprav nas najbolj jezi to, da nečesa ne smemo. In v tej jezi najdemo veliko primerov, ki dokazujejo, da so tisti, ki sprejemajo protikoronske ukrepe „navadni bebc“ (mimoidoči na ulici), nesposobni (sogovornik v lekarni) ali „povsem neživljenjski“ (šofer taksija). Tako se jezimo na ukrep o prepovedi prečkanka občinskih mej (ker moramo sprehod od Kopra do Izole skrajšati na polovico), na zapiranje galerij (koliko ljudi se je že okužilo v galerijah) da ne govorimo o muzejih. Pri nas v Izoli ta ukrep ni imel nobenega učinka, saj je muzej itak zaprt in tam ni nikogar od kateriga bi se lahko nalezli česar koli. Prodajalna kruha dela, tudi za psa lahko kupimo priboljške, več pa v resnici ne potrebujemo.

Problem bo nastal šele enkrat marca, če se bo pokazalo preveč veseljaško sonce in nas bo izvleklo iz zapečkov na plano. Če bi bili sami, niti ne bi bil problem, saj je virus v tem našem dolgočasju verjetno že usahnil. A kaj, ko bodo s prvimi sončnimi žarki prišli tudi tisti, ki tukaj stanujejo presihajoče, pa tudi čisto navadni turisti, ki jih nobena prepoved ne ustavi.

Takrat pač ne bomo več samo naši, z usahnjenim virusom prekuženi občani. Takrat bomo postali del sveta, ki pozimi ni živel tako kot mi, ampak je hodil na Veliko planino, v Kranjsko goro in na Pohorje, medtem ko smo mi tradicionalno in običajno čepeli doma, gledali televizijo in čakali ali bo letos pust namesto zime pregnal Covid 19.

INTESA SANPAOLO BANK

MANDRAČ

NAROČNINA - SPOROČILA - MALI OGLASI
tel. 040 211 - 434 / urednistvo@mandrac.si

Posilvestrsko pismo Kralju Matjažu

Nekoč, ko smo skupaj pojedli praznično večerjo in nazdravili prestop v leto 2021, ko je nekdo že krenil skozi temno noč proti svojemu domu ali pa se je prepustil sanjam v lepo postlanem ležišču in se je kuhinja spraznila, sem skoraj onemogla položila glavo na mizo pred ognjiščem.

Ob neverjetni teži udov sem v sebi začutila toplino, rezultat zahtevnega prebavljanja hrane, preštevilnih, večkrat lažnivih informacij, rastočega števila iger moči (oblasti), katerim se dan za dnem zoperstavljam. Le oči mi je uspelo držati priprte. Ogenj na ognjišču je s svojo svetlobo prenašal na steno podobo kralja Matjaža. „Ti pa še vedno prebavljaš. Nič čudnega.“

Leta 1260, malo pred tvojim časom, je sirsko-arabski intelektualac in zdravnik Dal Ibn al-Nafis, ki je prvi odkril pljučni krvni obtok, v eni izmed svojih 110 knjig zapisal **prvo dokumentirano razlago prebave. oz. metabolizma:** "Takó telo kot njegovi deli se neprestano raztapljajo in hranijo, zato se neizogibno stalno spreminjajo." Izraz **metabolizem** izhaja iz staro grške besede μεταβολισμός, metabolismós, sprememba, preobrat. Metabolizem - presnavljanje užitenh snovi in kisika, ki ga dihamo - poznajo vsi živeči organizmi, zato je temelj življenja (odkritje Erica Schmitha in Herolda J. Morowitza leta 2004). Presnova vzdržuje red v organskem sistemu in ustvarja ob enem nered ali neravnovesje, življenje pa je možno zaradi odprtosti ali zmožnosti organizmov izmenjave snovi, energije (toplote) in z njo tudi nereda, oz. ireverzibilnih sprememb, ki nastajajo pri presnovi in odločajo s svojim vplivom smer razvoja. V nas nastali nered spremeni in usmerja tudi osebnost, kar nedvomno poveča zapletenost sprememb, ki jih prenašamo navzven ali ki jih od človeka oropani in spremenjeni živi organizmi prenašajo na nas.

Nevarni, sovražni odnosi in pristiški ali pretirane zahteve iz zunanjega sveta nam vzbujajo strah in stres. Oba, v večji ali manjši meri, ohromita naše obrambne sposobnosti in kažeta svoje učinke v presnovi, ki jo opravljajo naši drugi možgani, črevesje. Ustrahovanje je nasilno sredstvo tistega, ki hoče nadvladati. Pogum, poznajo osebe, ki morda živijo v nedemokraciji, nem sistemu ali državi (Harald Welzer).

„Tudi tebe je ohromil strah, Matjaž. Še dobro, da ti je uspelo obležati v skriti jami, kjer se ti črevesje vije okoli kamene mize, navzdol proti zemlji, kot kača, ki bi hotela presnoviti strup in ki mogoče v svoji onemoglosti ne zaznava več sebe in se ne ukrivi, da bi zajela v svoj rep ter ustvarila zapolnjeni krog, ali pa mogoče sploh noče ponovno spremeniti konca v začetek življenja in se na tak način vrniti k istemu, mogoče hoče kot ti, v hrepenenju po boljšem življenju iskati v zemlji sanje, ki ti bodo vrnille pogum odločitve.“

„Pri presnovi pa se ni zataknilo samo tebi“, razmišljam. „Človeka je z virusom s krono, kot je tvoja, Matjaž, okužil netopir ali pa celo kača.“ Odkrili so ga v 60. letih prejšnjega stoletja, ko je človeku prinašal le prehlad. Lansko leto pa je spremenjen in nevidno majhni Koronavirus smrtonosno udaril po človeštvu in še vedno maha s koso po njem. Razgalil je nevzdržnost metabolizma, ki ga usmerja, kdor na podlagi nepotešljivega pohlepa z vrednostjo prikriva vrednote.

Beseda krona izhaja iz starogrške besede κορώνη, korōnē, kar je zakrivljeno, usločeno in je prvotno označevala venec, nato tudi krono. V stari Grčiji so ukrivljali veje, ko so jih odrezane vpleli v zapolnjeni krog venca, da bi z njim označevali identiteto antropomorfno prikazanih božanstev: ker je bil hrast svet Zeusu, so s hrastovimi vejami krasili njegovo glavo. Ukriviti, upogniti je tudi prvotni pomen staroslovenske besede, ločiti, oziroma slovenske sestavljenke od-ločiti.

„Dragi kralj, virus s krono spravlja človeka v krizo. Prišla je ura odločitev na podlagi utemeljene kritike (stgr. κρίσις, krísis, ločitev, odločitev, iz sorodnega glagola κρίνω, krínō, razsoditi, soditi; iz tega glagola izhaja tudi beseda kritika). Kot ženska se gotovo ne morem identificirati s tabo, prav tako ne kot človek, ki se zaveda, da je princip identitete neskladen z dinamičnostjo, zapletenostjo in spremenljivostjo vsake osebe. Toda, ne morem niti mimo tebe, kot je ugotovila Hanna Harend, ker si del identitete potlačenega naroda in ker v današnji blaginji, čeprav se zdi protislovno, marsikdo sedi v onemoglosti za mizo, kot ti.

Mirta Čok iz Gropade je zgodovinarica z dokončanim študijem paleografije, diplomatike in arhivistike v Trstu. Je neodvisna raziskovalka in vsesplošna aktivistka, posebej v kulturnih društvih, v združenjih za pravice žensk in skrbni varuh partizanske tradicije v zamejstvu.

Protislovno se zdi tudi, da se moramo v demokraciji, ki je sad vrednot in s krvjo potlačenih oseb pridobljenih pravic, tudi mi opogumiti. V demokraciji nosi vsaka oseba krono, ki ji omogoča, obenem pa nalaga dolžnost in odgovornost ne samo so-odločanja ampak tudi solidarnosti v okviru ožje skupnosti, danes pa tudi v okviru človeštva ter vseh živih organizmov. Tudi tu se je nekaj zataknilo.

Ob zvoku prvotnega ritma, ki ga ustvarja srce, se moramo ponovno polastiti naših sanj, kot ti. Nad njimi tiho gospodari prav tisti, ki ne pozna radosti in sočutja, ki nam krade čas, ki podi revnega, ker ne kupuje, pa naj prihaja od kamor koli, ki enakopravnosti ne priznava drugačnim, ki ne ceni življenja in z življenjem povezanih ter usklajenih sprememb, zato skuša z lažmi zamegliti preteklost in nam ukrasti bodočnost.

Mirta Čok

Nevhta ali vandalizem

MANDRAČ je tednik Izolanov

Naslov: Veliki trg 1, 6310 Izola, TRR: 1010 0002 9046 354
tel. 040 211 434

elektronski naslov: <http://www.mandrac.si>;

email: urednistvo@mandrac.si

Odgovorni urednik: Aljoša Mislej

Uredništvo: Aljoša Mislej, Drago Mislej, Davorin Marc, Primož Mislej (foto)

tehnični urednik: Davorin Marc email: sektor.tehnika@mandrac.si

Tednik izhaja v nakladi 2000 izvodov, cena 1,50 EUR. / Četrletna naročnina: 18 EURO.

Založnik: GRAFFIT LINE d.o.o., Izola; tel. 040 211 434 / Prelom: Graffit Line

Vpis v razvid medijev Ministrstva za kulturo RS, pod zaporedno številko 522.

Tudi Izolani se že cepimo

Začelo se je cepljenje splošnega prebivalstva. Najprej so na vrsti starejši od 80 let, sledili bodo tisti nad 70 in počasi naprej. A glede na razpoložljivo cepivo, zaenkrat še ne bo mogoče cepiti več kot polovico prebivalstva.

Ta teden se je začelo cepljenje po vsej državi, tudi v Izoli. Kot so povedali predstavniki vlade, se bo cepilo najprej starejše od 80 let, predvidoma čez dva tedna pa še tiste nad 70 let starosti. Slovenija sicer zaenkrat še nima dovolj cepiva, da bi dosegla 70% precepljenost.

Načrt strokovnjakov na NIJZ-ju je, da se najprej cepi zaposlene in oskrbovance DSO-jev, kar je okoli 70.000 oseb. Nato bodo na vrsti starejši od 60 let, teh je več kot pol milijona, s tem, da se bo začelo pri starejših od 80 let. Sledili bodo kronični bolniki in mlajši od 60 let ter ostale nujne službe, med katerimi so zaposleni v vzgojno izobraževalnih zavodih, policija, vojska, predstavniki civilne zaščite in tudi delavci v živilskem sektorju. Šele nato pride na vrsto ostalo splošno prebivalstvo. V vsakem primeru pa ne bodo cepili ljudi, ki so v zadnjih šestih mesecih preboleli covid-19.

Skoraj dvesto na teden

V Izolo je ta teden prišlo 198 odmerkov cepiva. Od tega jih je bilo 30 namenjenih tistim zaposlenim, ki se prejšnji teden še niso cepili. Ostalih 168 so razdelili med ambulate v Zdravstvenem domu Izola, kjer jih na ambulantno pride nekaj več kot 20.

Cepljenje poteka v sejni sobi zdravstvenega doma, vsak dan pa svoje paciente cepi eden od splošnih zdravnikov.

Kot so nam povedali, je zanimanje za cepljenje kar veliko, zaenkrat pa so tudi v Izoli cepili najprej starejše od 80 let. Ti so izbrani tako iz seznama tistih, ki so se prijavili na cepljenje, kot med ostalimi, saj, pravijo, je težko pri-

čakovati, da se bo vsak starostnik, ki si želi cepljenja, vnaprej prijavil.

Cepljenje poteka po vnaprej določenem razporedu, na deset minut, še pred samim cepljenjem pa morajo pacienti izpolniti vprašalnik o splošnem zdravju in počutju, ki se nahaja v pritličju zdravstvenega doma. Nato sledi pregled osebnega zdravnika in cepljenje. Ker je „datum uporabe“ cepiva izjemno kratek, zdravniki pokličejo nekaj več pacientov, ki se nato cepijo v primeru, da kdo od povabljenih zaradi zdravstvenih ali drugih razlogov ne bi mogel dobiti svojega odmerka.

Šele, ko bodo starostniki nad 80 let cepljeni, bo na vrsti naslednja skupina prebivalstva, s tem, da naslednji teden pridejo tudi drugi odmerki za stanovalce doma upoko-jencev.

Kako do čakalne vrste?

Kar se tiče razporeda za cepljenje, se je vsak zdravstveni dom v državi odločil za svojevrsten pristop. V Izoli, kjer odmerke razdelijo med splošnimi zdravniki, moramo željo po cepljenju javiti svojemu zdravniku, čeprav je res, da imajo tudi zdravniki svoj spisek,

po katerem lahko sporočijo svojim pacientom, da se lahko odločijo za cepljenje. V primeru pacientov dr. Dernikoviča, ki še vedno okleva, je prav takao potrebno poklicati v ambulanto, kjer medicinska sestra sestavlja spisek, za nadomeščanje pa bo poskrbel dr. Pešič, so nam še povedali.

Kaj pa če nimamo zdravnika?

Težava nastane, če nimamo svojega zdravnika ali iz kakršnegakoli razloga ga nimamo v Izoli. Za takšne primere zaenkrat še ni rešitve in so se pokazali že ob cepljenju proti sezonski gripi. V vsakem primeru je za informacije najboljši poklicati Zdravstveni dom, na telefonsko številko 080 12 85.

Pomislek tedna

Oblast se je menda ustrašila navala na smučišča in jih, zaradi epidemiološke slike, preventivno zaprla. Zanimivo, da jih gneča na plažah v poletnem času ni pol toliko prestrašila.

Kakšno je stanje z epidemijo?

Epidemija se v državi ni v zadnjem tednu nič kaj izboljšala. V torek je bilo ob 6193 PCR testih potrjenih 1765 okužb, kar znaša 28,5 odstotkov. Od 5750 hitrih antigenih testov pa je bilo pozitivnih 327. Umrlo je 17 bolnikov. Kot je povedal vladni govorec Jelko Kacin, smo še daleč od mejnika 1350 okuženih, ob katerem bi se začelo sproščanje ukrepov in s tem odprtje šol za prve triade.

Obalno-Kraška regija se še vedno razmeroma dobro drži, a vseeno je opaziti porast ob nedavnih praznikih. Izola je že skoraj dosegla mejo 900 potrjenih primerov na 100.000 prebivalcev v zadnjih štirinajstih dneh, kar je daleč največ med štirimi obmorskimi občinami. Včeraj so v naši občini potrdili 18 novih primerov, za skupno 148 aktivnih, podvojitve pa je predvidena v 58 tednih. Stanje je najslabše v zadnjem obdobju, a razmeroma stabilno. Tudi v Splošni bolnišnici Izola se števila večajo. Trenutno je hospitaliziranih 34 ljudi, od tega jih pet potrebuje intenzivno nego, trije pa respirator. Samo včeraj so sprejeli 8 novih pacientov, odpustili pa le 2.

AM

Kako do hitrega testa?

Iz Zdravstvenega doma Izola sporočajo, da se je od ponedeljka možno naročiti na brezplačno prostovoljno testiranje na Sars Cov-2 s hitrimi antigenimi testi, za prebivalce občine Izola.

Zaradi prostorskih in kadrovskih omejitev bo testiranje sprva potekalo med 10.00 in 12.00 uro, ob delavnikih.

V želji po zagotavljanju organizacije dostopa brez gneče, pa se je na testiranje potrebno predhodno naročiti na el. številko 05 6635 010, med 12.30 in 13.30.

GGG

GGG d.o.o., Koper, Vojkovo nabrežje 23

GEODETSKE STORITVE

- ureditev meje
- parcelacija
- izdelava geodetskega načrta
- izdelava etažnega načrta z vknjižbo
- izravnavna meje
- zakoličenje objektov
- evidentiranje stavbe
- vpis stavbe v kataster stavb

- nadzori in legalizacije objektov
- legalizacija črtnih gradenj
- pridobivanje gradbenih in uporabnih dovoljenj
- pridobitev hišne številke
- komparacija
- pravno svetovanje
- cenitve nepremičnin

tel.: 05 6278 300
GSM: 041 638 364
e-mail: info@ggs.si
www.ggs.si

Ljudem je več do narave kot politikom

Tako pravi Robert Turk, dolgoletni uslužbenec in vodja piranske območne enote Zavoda za varstvo narave, ki ima že desetletje sedež v Izoli. Konec januarja se bo upokojil in ker je za njim skoraj štiri desetletja dela v Zavodu je skrajni čas za obsežnejši pogovor o tem, kako varujej(m)o naše naravno okolje.

- Kako na najbolj preprost način pojasniti vaš status. Vi niste državna institucija in niste nevladna organizacija.

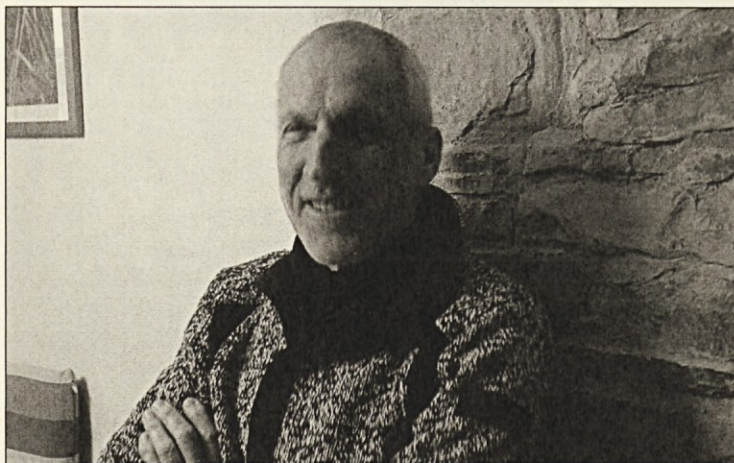
- Mi smo državna institucija, saj smo javni zavod, vendar nismo v sestavi Ministrstva za okolje in prostor. Minister Vizjak ni naš predpostavljeni, saj imamo svojega direktorja za vseh sedem enot, ki jih imamo v Sloveniji. V bistvu smo strokovna služba na področju varstva narave in na nek način tudi strokovna služba ministrstva. Vključeni smo v procese prostorskega načrtovanja z mnenji, ki so obvezujoča za pripravljavce, dajemo pa tudi mnenja ob določenih posegih v prostor. V teh primerih mi damo mnenje, upravna enota pa opravi presojo sprejemljivosti posega na osnovi tega našega mnenja. Mi torej ne odločamo, recimo tako kot Arso, ampak damo strokovno mnenje z vidika varstva narave.

- Vaše mnenje je torej lahko različno od mnenja ljudi z Ministrstva za okolje in prostor?

- Seveda. Mi nismo vezani nanje. Mi odločamo po stroki, zakonodaji in študijah. Recimo, v primeru Mokric, ki so območju Natura, Zavod ni bil zadovoljen z ukrepi, ki bi jih bilo treba ob tem izvajati, vendar v takem primeru pač prevlada drugi javni interes. V tem primeru javni interes pridobivanja energije prevlada interes varovanja okolja, pa tudi v tem primeru so potrebni izravnalni ukrepi, ki na nek način nadomestijo škodo, ki je bila z uveljavljanjem tega drugega interesa, storjena.

- Piranska enota Zavoda za varstvo narave je razmeroma majhna v primerjavi z Novo Gorico.

- V bistvu to ni prav, na nek način pa nam odgovarja, ker trije, kolikor nas je, kvalitetneje obvladujemo teren, čeprav tudi nam že zmanjkuje časa, saj je dela vedno več. Ubogi so tisti v novogoriški enoti, ki pokrivajo prostor od Vršiča do Ilirske Bistrice pa jih je na enoti dobra desetina. To je veliko premalo za kvalitetno delo. Podobno je ljubljanska enota in še bolj mariborska enota, ki pokriva Štajersko in Prekmurje oziroma 70 občin. To naprimer pomeni, da morajo pregledati 70 prostorskih načrtov.

Za kako obsežna gradiva gre pa ste lahko videli ob pripravljanju izolskega Občinskega prostorskega načrta.

- Kako ste financirani?

- Veliko stvari počnemo preko projektov, saj denarja iz proračuna enostavno ni dovolj in ga moramo pridobivati s prijavljanjem na različne projekte. Eden takih projektov, ki smo jih izvajali in je bil tudi vsebinsko kar dober, je bil **Like** oziroma življenje na kraškem robu. Z njim smo dobili, kaj in kako početi na kraškem robu z vidika rekreacije, saj je bilo pred tem vse stihijsko. Niso pa vsi projekti tako življenjski, vendar jih prijavljamo, ker pač potrebujemo denar za delovanje. Dejansko smo vsi na istem. Tudi lokalne skupnosti iščejo projekte s katerimi bi rešili kakšen svoj problem. Morda smo bili mi na Zavodu eni prvih, ki smo imeli projekte s kneževino **Monako**. Takrat smo rekli, kaj bi bilo treba narediti, oni so se strinjali, mi smo naredili, oni so plačali, mi smo napisali poročilo in je bilo. Danes pa je okrog tega veliko več administriranja kot samega raziskovanja oziroma vsebine. V primeru prijavljanja omenjenega projekta **Like** je bilo administriranja za enega človeka za celo leto in na koncu smo ob prvi prijavi izpadli, ker eden od podnaslovov ni bil preveden v hrvaščino. Razpisovalcem takšne nepomembne napake ustrezajo, ker je denarja manj kot projektov in tako izločijo tiste, ki so storili kakšno napako.

- Teden sredozemske obale je bil tudi vaš projekt.

- Pobuda je prišla od Mitje Briclja, ki je bil pri MOP koordinator za Barcelonsko konvencijo.

Želel je opozoriti na to, da je bila Slovenija prva, ki je podpisala protokol o upravljanju z obalnim pasom in tako smo prvi dve leti imeli posvet na to temo, ki pa je bil razmeroma ozko zastavljen. Zato smo rekli, da bi bilo bolje, če ga razširimo in mu damo nek širši pomen in tako je nastal Teden sredozemske obale. Prvi dve leti smo bili mi organizatorji in smo pripravili vrsto delavnic, ki se komu morda zdijo nepomembne, a v resnici ni tako. Skrb za varovanje narave je namreč tek na dolge proge in lahko rečem, da imamo rezultate tega vztrajnega ponavljanja nekaterih zahtev. Recimo, spomnim se konference o mokriščih v Gradežu. Tam je bila sprejeta deklaracija, s katero smo potem lahko prišli do Škocjanskega zatoka pa tudi do solin.

- Koliko časa si že na zavodu?

- Saj mi je kar težko povedati: 34 let je že. Pred tem sem 6 let učil biologijo na šoli Janka Premrla Vojka in sem se tam zelo dobro počutil, vseeno pa sem odšel in od takrat pa do danes sem na Zavodu za varstvo narave.

- Najprej ste bili še skupaj s "spomeničarji".

- Najprej je bilo Spomeniško varstvo, potem je nastal Zavod za varstvo naravne in kulturne dediščine. Tone Mikeln je bil direktor spomeniškega varstva in nato tudi skupnega zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine. Po njem je direktor postal Križan, ki je bil prvi naravovarstvenik pri nas. Leta 1999 je bil sprejet Zakon o ohranjanju narave in takrat smo se, tako kot tudi ministrstvo, ločili na Zavod za varstvo kulturne dediščine in Zavod za varstvo narave.

- V teh letih se je nabralo kar nekaj pomembnih dogodkov v zvezi z varovanjem narave.

- Veliko jih je bilo. Začelo se je z Dragonjo, ki so jo želeli zaježiti pri Škrilah zaradi namakanja. Takrat je bil moj šef pokojni Boris Križan in takrat se je zgodila ena prvih mobilizacij naravoslovne in naravovarstvene srenje. V resnici smo bili bolj naravoslovci, saj je bilo naravovarstvenikov takrat še zelo malo. Če bi danes kdo prišel s takšno idejo bi se zgodil pogrom, takrat pa se je bilo treba res boriti za ohranitev doline. Malo pred tem se je bilo treba boriti tudi proti temu, da se Strunjan pozida in v v Stjuži uredi Marina. Ta dva posega sta bila najbolj vroča, ko sem prišel na Zavod. Konec osemdesetih smo tako pisali odloke za oba krajinska parka (Sečo in Strunjan), za steno v dolini Dragonje, za Dragonjo in še nekatere. Leta 1990 sta bila tako sprejeta odloka o naravnih spomenikih, parkih itd v občinah Izola in Piran. Piran jih je imel kar nekaj, od obojih solin do stene v Dragonji, pa še rt. Madona, jezeri v Fiesi ... Začeli smo pisati tudi strokovne razlage za Koper, a nismo dokončali ravno zaradi reorganizacije ministrstev. Se je pa pri Škocjanskem zatoku močno vključila tudi nevladna scena (Dops in koprsko društvo ornitologov) in k sreči smo takrat imeli ministra, ki je razumel za kaj se borimo. To je bil **Pavle Gantar**, ki je bil, vsaj po mojem, zadnji minister za okolje in prostor, ki je vedel za kaj gre v življenju. Danes nisem prepričan, da bi zatok zavarovali. Še za soline nisem prepričan. Zdaj se vsi hvalijo s Škocjanskim zatokom, toda, če ne bi bilo tistih akcij, bi danes tam verjetno imeli kamionski terminal.

- Zdaj imate delo z Občinskimi postorskimi načrti...

- Koprškega občinskega prostorskega načrta še nismo videli in bodo morali zelo pohiteti, da ga sprejmejo do konca leta, saj se jim v nasprotnem lahko zgodi, da bo država prevzela nekatere naloge. Piran in Izola sta zelo blizu sprejetja, Ankaran pa ga je že sprejel. Ankaran je imel povsem drugačen pristop k izdelavi OPN-ja, ki je temeljil na trajnostnem razvoju in varovanju narave. Z našega vidika skoraj ni bila potrebna presoja, saj so bili skoraj bolj naravovarstveni od nas (smeh). Pri Izoli in Piranu seveda ni čisto tako, čeprav moram reči da ni tako kot bi verjetno bilo pred leti, toda še vedno je čutiti razmišljanje o "razvoju uber alles". Razvoj, ki pustoši naravo pač ne more biti razvoj.

Lani je prejel priznanje Prometej

Razvoj je takrat, ko se stvari dogajajo, a so vsa živa bitja še tam, zrak se da dihat in vodo se da pit.

Za tak razvoj se je treba kakšnim stvarjem odreči. Recimo v izolskem OPN-ju je veliko govora o vzpodbujanju navtičnega turizma. Ne vem, če je to prav. Če se vse barke sidrajo v naravnem rezervatu Strunjan ne morem reči, da smo navdušeni nad razvojem navtičnega turizma, ker nismo. Moramo si znati postaviti mejo. Manjka nam občutek, da smo omejeni s planetom, državo in občino, tako kot z lastnim vrtom in stanovanjem.

- V izolskem OPN je ostala hitra cesta Jagodje - Lucija, čeprav je verjetno ne bo in je vse več podpore alternativni rešitvi z državnimi cestami.

- Mi smo hitro cesto umikali na rob Strunjanske doline, kolikor je bilo mogoče in jo potrdili skozi stisnjene zobe. Ker ne gre za območje s posebnim statusom, ni naravne vrednote ali izjemne biotske raznovrstnosti ne moremo nasprotovati takim projektom, čeprav se nam zdijo slabi. V takem primeru se morajo vključiti lokalna skupnost in drugi pristojni ali nevladne organizacije. Tudi nam se zdi predlog z gradnjo regionalnih cest in povezo s Piranom oziroma hitro cesto Šmarje - Dragonja veliko boljši. Klicali so nas tudi glede ribiškega pristanišča v Seči. Mi smo povedali do kje je kaj možno in kje ne. Po mojem bi morala država od tam umakniti vse tiste barke in se nato dogovoriti kaj bodo tam delali. Žal se nič od tega ni zgodilo.

- V javni obravnavi je prvi Pomorski prostorski načrt Slovenije. Ste sodelovali pri njegovi pripravi?

- Običajno mi pišemo smernice za prostorske načrte, v tem primeru ni bilo tako, ampak smo vse, kar smo imeli strokovnih podlag, dali izde-

lovalcu in dali tudi nekaj naših pobud z vidika ohranjanja narave. Gre za to, kar bi nujno moral vsebovati ta dokument, če smo resna država, ki spoštuje vse to k čemur se je zavezala z različnimi mednarodnimi dokumenti. Na začetku je izgledalo kar dobro, v tem zadnjem osnutku pa so nekatere stvari, ki so po naše absolutni minimum, vrgli ven. Zahtevali smo, da jih vrnejo nazaj in zdaj čakamo, kako bodo ravnali. V tem osnutku je še vedno vključen otok ali valobran pred Izolo, so nekatere infrastrukture za turizem in podobno. Moje odklonilno stališče do otoka je znano, saj vsi, mednarodni in naši dokumenti govorijo, da je treba zmanjšati pritisk na obalo.

- Kaj je z obalnim stometrskim pasom?

- Stometrski pas opredeljuje protokol o celostnem upravljanju z obalnim pasom in pravi, da v 100 metrskega pasu ne smeš nič zidati. Pri nas je situacija seveda drugačna, saj so tukaj že mesta in različne infrastrukture. Zato je v dokumentu pas sicer določen, vendar brez območja luke, obalnih mest itd. Skratka, kjer še ni pozidano se ne bi smelo zidati. Mi smo dali zahtevo,

da morajo naravni deli obale absolutno ostati naravni. Razen, če se odločimo, da postavimo ploščice po dnu in imamo en velik bazen kot ga nima nihče (smeh), ampak mislim, da nam ni do tega.

- Kaj pa mali posegi v prostor. Vas tudi takrat kaj vprašajo?

- Morajo nas vprašati, ko ima ta prostor kakšen varstveni status. Mi imamo sicer celo morje opredeljeno kot ekološko pomembno območje, toda nekdanji minister Kopač je iz uredbe o ekološko pomembnih območjih vrgel ven določilo, da morajo tisti, ki bi kaj gradili, dobiti naše mnenje. In zato se je lahko zgodil tisti poseg v semedelskem zalivu kjer so nasuli zemljo. Dobili so gradbeno dovoljenje, čeprav smo v lokacijskem načrtu za marino zapisali, da je potrebno pridobiti naše mnenje, vendar so na Arsu to spregledali, tako kot so spregledali, da gre za daljinski vpliv na rastišče pozejdovke. Mi smo se sicer pritoževali, a nismo uspeli in zdaj je tam prava katastrofa. Tam je bil travnik, ki se je lepo razvil potem, ko se je izboljšalo stanje Badaševce in bi tam dobili nazaj vse, kar bilo nekoč, namesto tega pa zdaj dež izpira tisto zemljo v morje in je škoda velika. K sreči imamo pozejdovko ob obali med Izolo in Koprom in tam ni šanse, da bi se kdo lotil, na primer, premikanja skal ob cesti.

- Vaš je tudi živalski svet.

- Eden od rezultatov sodelovanja z Monakom je bila tudi knjiga o ogroženih živalskih vrstah v slovenskem morju, ki smo jo napisali skupaj z Lipejem in Makovcem. Gre za organizme in morsko favno od kamene korale do leščurja, ki je zdaj menda popolnoma nastradal in ga bomo morda ohranili le v zatoku ali celo v akvarijih. Potem so tukaj ogrožene še združbe rjave alge, pa delfini in želve, ki so stalni prebivalci našega morja. Delfini se poleti umikajo, ker jim tukaj postane prehrupno, z želvami pa je problem, ker jih ne spremljamo dovolj organizirano. Pred leti smo imeli s Petrolom celo dogovor, da so ribiči želvo, ki so jo ujeli v mrežo prinesli v akvarij v Piranu in to dobili povrnjeno v obliki nafte za čoln.

Pa se je ta preprosta a uspešna akcija počasi izpela, kar je škoda, saj smo imeli na ta način vsaj nekaj podatkov o želvah pri nas.

- Kaj pa kormorani?

- Problem so bolj vranjeki, s kormorani pa imajo več težav sladkovodni ribiči. Sem pa bral, da ribiči tarnajo tudi zaradi vranjekov, češ da pojedjo veliko mladice.

- Je odnos našega okolja do vas in varovanja okolja kaj drugačen v teh 35 letih?

- Nekaj časa je kazalo na bolje, zdaj pa se mi zdi, da se vračamo v stare čase. Kako naj bomo veseli, če predsednik vlade pravi, da smo se z Naturo 2000 ustrelili v koleno, minister za okolje pa se strinja z njim. Lahko pa rečem, da se je pri navadnih ljudeh odnos do narave popravil, pri politikih pa ne. Pri njih so še vedno ceste in pločniki v prednosti. Bom ponovil, da je varovanje narave tek na dolge proge. Recimo, da bi zdaj želeli narediti naravni park "kraški rob." To je proces, ki bi verjetno trajal deset let.

- Ti se upokojiš, pride nekdo nov in dobiš naslednika.

- Mislim, da bo Zavod vodila Barbara Vidmar, bolj morske zadeve bo prevzela Tina Centrih, Tina Trampuž bo še vedno imela krajinske zadeve in naravne vrednote, za določen čas pa smo dobili še eno Tino, ki je biologinja in geografinja, kar je zelo dobra kombinacija. Mislim, da bodo dobro delale in če oblastniki ter investitorji mislijo, da jim bo zdaj kaj lažje se motijo, ker so dekleta odločna in strokovno dobro podkovana.

- Ti pa boš ...

- Jaz bom še naprej sodeloval pri kakšnih mednarodnih delovnih skupinah, kjer sodelujem že zdaj, napisal bom še kakšno kolumno, skratka, ne bo mi dolgčas.

D.M.

Udeleženci projekta LIKE po zaključni konferenci

Bomo dobili prvo garažno hišo v mestu?

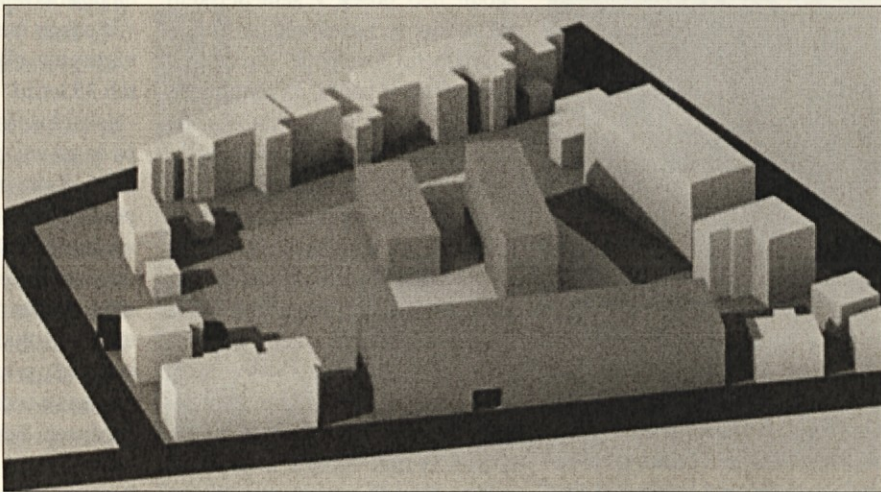
Garažna hiša za Pošto je star projekt še iz časov županovanja dr. Klokočovnika. Z megalomanskim načrtom je dobro prestrašil okoliške prebivalce, ki so se z bali vkopavanja trinadstropne garaže v apnenčasto skalo na tem območju. Nov predlog je milejši navzdol in bolj ambiciozen nad zemljo.

Da mesto potrebuje garažno hišo ni novost. Kar nekaj predlogov se je že zvrstilo v zadnjih letih in desetletjih. Spomnimo se samo predlogov o garažni hiši na območju sedanjega parkirišča pri ladjedelnici, pa predloga za garažno hišo pod cerkvijo oziroma na vrhu Izole, pa garažna hiša na območju Arga in že omenjena

trinadstropna podzemna garažna hiša med nekdanjo Stavbenikovo menzo in pošto. Spomnimo se tudi zamisli o ureditvi vkopane garaže na območju Lonke pa še kje. Med novimi lokacijami je tudi parkirna hiša ob novi vpadnici v mesto, ki jo bomo dobili z dokončanjem Južne ceste in njeno povezavo s krožiščem pri Petrolu.

Garaža z zgodovino

Potem ko je zemljišče in stavbe na območju nekdanjih Stavbenikovih obratov kupil Darko Judež, lastnik transportnega podjetja iz Novega mesta je bilo najprej veliko slišati o nameravani gradnji turističnih kompleksov, sledila pa je ideja o gradnji garaže.

Treba je vedeti, da je veljaven Ureditveni načrt za Pošto že imel vključeno gradnjo garažne hiše, vendar so se temu odločno uprli sosedje, saj so se upravičeno z bali posledic takšne gradnje za njihove objekte v neposredni bližini. Pripomba te vrste je bila tudi med pripombami na osnutek Občinskega prostorskega načrta.

Zgolj ena etaža

Če smo dobro razumeli dokumente iz Idejne zasnove projekta, ki so jo pripravili za novega investitorja, je tokrat na omenjenem območju predvidena gradnja vkopanega parkirišča in nad njim gradnja štirih oziroma treh objektov maksimalne višine P+3.

Območje garaže je sicer delno v lasti Občine Izola. V idejni zasnovi lahko preberemo, da je v lasti zasebnika 2921 m² zemljišča, v lasti Občine Izola pa 1948 kvadratnih metrov. Na tem območju bi vkopali garažo za 134 parkirnih mest, od tega 87 na območju v zasebni in 47 na območju v lasti Občine.

Vhod v garažo bi bil iz Cankarjevega drevoreda, pod novozgrajenim objektom višine P+2, izhod pa na Ulico Svobode (za pošto). Na zemljišču v lasti zasebnika bi zgradili dva objekta. Prvi, velikosti P+3 bi imel 894 m², drugi, nižji (P+1) pa 474 m². Objekt (ali 2) nad vhodom v garažno hišo bo visok P+2 in skupne površine 2.304 m².

Seveda gre zaenkrat še za idejni načrt, kako ga bodo umestili v kmalu sprejeti OPN pa bomo še videli. Skratka, po mestni garaži diši.

ur

ZGODOVINO DELAJO ZGODBE

RUBRIKA ZANIMIVIH ZGODB IZ ŽIVLJENJA NAŠEGA MESTA

Ribolov z lučjo na drva

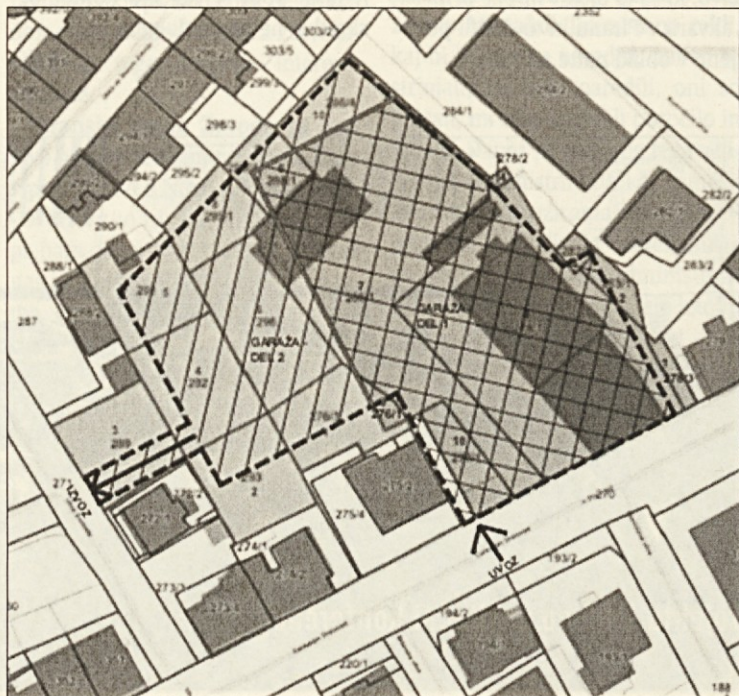
Ribolov s pomočjo močne svetlobe je bil znan od nekdaj. O tem so stari avtorji pisali že v prvih stoletjih našega štetja. Najprej so ribiči svetili s kurjenjem smolnatega lesa, predvsem iglavcev, na kovinski rešetki, postavljeni na premec barke. Na Jadranu so to običajno počeli v predelih z apnenčasto obalo, kjer je bila voda bolj bistra, obala pa bogata z lesom. Ribolov sardele in sorodnih vrst z lučmi je bil zakonsko reguliran že od začetka 19. stol.

V teh krajih se je ribolov začel četrto noč po polni luni, ki je sledila 4. aprilu in je trajal naslednjih 20 temnih noči, do pojava prve mlade lune. Prekinil se je za 7 noči pred in še štiri noči po polni luni. Sledilo je spet 20 ribolovnih noči in tako vsak mesec do prve četrtine oktobra. Lovilo se je torej samo v nočeh zatemnjene lune (giorni scuri).

V Dalmaciji je bila ribolovna skupina sestavljena iz enega večjega leuta z 9-12-člansko posadko in mrežo sardelero ali trato ter par čolni vrste gajeta, ki so jim rekli »svičarice«. Gajeta je poleg drv za kurjavo imela nekaj veslačev in ribiča, ki je skrbel za ogenj in leže na premcu sledil ribji jati pod čolnom. Imenovali so ga »svičar«. Nekateri avtorji menijo, da je to bil vzrok za pretiran posek lesa ob obali in otokih.

V Tržaškem zalivu je bila, zaradi flišne obale voda premalo prozorna za tak način ribolova, zato tudi omejitev ni bilo. To se je spremenilo šele z izumom močnejših plinskih in električnih svetilk. Na fotografiji je ena takšnih »svičaric«. Ob nogah prvega veslača je viden kup lesa.

(Srečko Gombač)

Če ne bomo storili nič, bomo pod vodo

Tako pravi raziskava Fakultete za humanistične študije, oziroma njenega geografskega oddelka. Če ne bomo naredili nič, bomo pod vodo in to ne samo do gležnjev, ampak do ramen.

Povsem jasno postaja, da klimatske spremembe so, ne glede na to, če smo prepričani, da so posledica človeškega ravnanja ali ne. In, hočeš nočeš, slovenska Istra spada med območja, ki so še najbolj prizadete zaradi teh sprememb.

To je pokazala raziskava Oddelka za geografijo Fakultete za humanistične študije Univerze na Primorskem, in to smo nazadnje doživeli v praksi vsaj nekajkrat na leto zadnjih nekaj let.

Kot je raziskava, ki so jo naredili v sklopu mednarodne raziskave s hrvaškimi kolegi glede izzivov razvoja turizma v zaščitenih območjih Slovenije in Hrvaške pokazala, se je gladina morja v zadnjih 50 letih dvignila za 10 centimetrov, do leta 2100 pa naj bi se dvignila od 50 do 100 centimetrov. To bi pomenilo, če se osredotočimo izključno na Izolo, da bi že ob navadni visoki plimi poplavlilo obalno območje starega mesta, v primeru ekstremnega plimovanja pa bi večji del starega dela, bil pod vodo.

O resnosti situacije se zavedajo tudi na Občini Izola, kjer so te dni objavili sporočilo za javnost, v katerem so zapisali prizadevanja Občine za omilitve posledic visokega plimovanja. Kot je zapisano, se bodo največji infrastrukturni projekti na tem področju izvedli v naslednjih dveh letih. S temi bodo poskusili vsaj omiliti posledice visokega plimovanja, ki se danes zdijo neizbežne. "V načrtu je sanacija obale južnega dela mandrača, namestitev pomožnih plavajočih pomolov ob ribiškem pomolu, sanacija obale Sončnega nabrežja – od zožitve pri zaključku sanacije Sončnega nabrežja do Svetilnika, poglobitev akvatorija ribiškega pristanišča, nadvišanje obstoječega skalometa glavnega pomola ter dopolnitev komunalne opreme ribiškega pristanišča", so zapisali.

A le dvig nabrežja žal ne bo dovolj. Občina Izola se aktivno posveča področju poplavne varnosti vse od „stoletnega“ neurja leta 2017. V ta namen je že pred časom oddala prijavo za sofinanciranje izgradnje za-

drževalnikov padavinskih voda na Ministrstvo za okolje in prostor. Ti zadrževalniki naj bi se, kot je zapisano na „županovi tabli“, zgradili do letošnjega aprila, pripomogli pa bodo k preprečevanju poplav padavinskih voda. V ta namen so na Občini dali izdelati več poplavnih študij, ki so jih objavili v Dodatku okoljskega poročila v sklopu priprave OPN-ja, in ki so pokazale, da je kar 237,40 hektarjev občine opredeljenih kot poplavno ogroženo območje. Poplavnih območij z veliko poplavno nevarnostjo je 28,32 ha (11,93 %), s srednjo poplavno nevarnostjo pa 116,28 ha (48,98 %). Večina zemljišč na poplavnih območjih je pozidanih (149,54 ha oziroma 62,99 %) oziroma jih je v kmetijski rabi 62,34 ha oziroma 26,26 %. Ob tem pa moramo upoštevati da bo po spremembah v OPN-ju, na poplavna zemljišča posegalo še dodatnih 26 hektarjev, za zdaj še nepozidanih stavbnih zemljišč.

Kako delujejo zadrževalniki?

Da bi se vsaj delno ognili poplavam zaradi vodotokov bodo, kot rečeno, na Občini Izola v kratkem zgradili več zadrževalnikov. Kot so zapisali v okoljskem poročilu, so zadrževalniki „*večinoma oblikovani in načrtovani v smislu »suhih zadrževalnikov«*. To pomeni, da se z oblikovanjem terena omogoči zadrževanje vode v zadrževalnem prostoru, katerega površine so večino časa suhe, saj voda doteka in odteka po obstoječi strugi hudournika in se ne razliva izven struge.“ Zadrževalniki so načrtovani tako, da pre-

strežejo poplavni val, ki potuje po potoku in ga začasno zadržijo, da se voda ne „zvali“ naenkrat po strugi. To se je dogajalo leta 2017, zaradi česar je bilo tudi uničenih večina, s kamni obloženih, strug, ki so jih še kar dolgo obnavljali. Nazadnje je ta „čas“ pripadla hudourniku Mehanotehnika I.

Ta hudournik sicer ne bo opremljen z zadrževalnikom, a bi že samo njegova ureditev, vključno z izlivom v morje pod avtokampom Jadranka, ki je bil neprimeren za večjo količino vode, bila lahko dovolj. Bo pa zato Rikorvo dobil štiri zadrževalnike, katerih nasip sega do štiri metre, Morer pa dva, z nasipom visokim tudi do 8 metrov in pol.

Bo to dovolj?

Verjetno se poplavam v Izoli preprosto ne bomo mogli izogniti, saj smo „napadeni“ iz vseh strani, tako z morja, kot iz podeželja preko vodotokov in tudi iz kanalizacijskega omrežja, ki je že nekajkrat kot prvo začelo „puščati“. A nekaj je pač treba storiti in že samo s tem, da se vsaj omili nevarnost poplav iz dveh od treh front, je prvi korak v pravo smer. Naslednji bo, ko bo za to čas in denar, preplastitev visokega dela starega mestnega jedra, od Gregorčičeve do Smrekarjeve ulice, z ureditvijo kanalizacijskega omrežja. Nismo še tam, pravijo, a glede na raziskave geografov, bomo morali tja kmalu priti.

AM

Narobe finančni svet

piše: Franc Kranjc

V EU smo prišli tako daleč, da si lahko Evropska centralna banka (ECB) privošči nenavadno zahtevo, da morajo komitenti za svoj vloženi denar plačati t.i. ležarino (obresti), ne pa da bi banka obresti plačala vlagateljem. Sedaj že nekdanji predsednik Evropske centralne banke, po rodu Italijan, se je na vso moč trudil povečati inflacijo (porast cen), da bi tako spodbudil večjo gospodarsko aktivnost. Tako je ECB mesečno dajala natisniti na milijarde evrskih bankovcev. Je to normalno? Inflacija v Evropi ali bolje rečeno v evrskem območju, se je res nekoliko povečala (na okrog 2 odstotka). Kaj pa če bi zaradi neskladja med denarnimi in blagovnimi fondi zbežljala v neobvladljive višave?

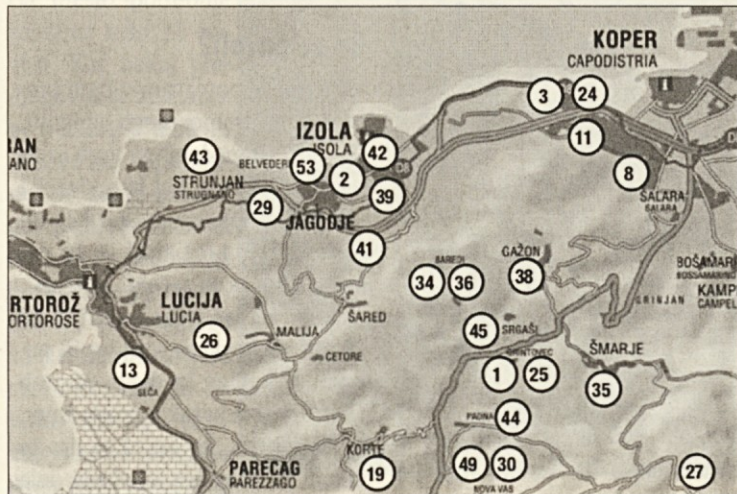

Dejstvo je, da v bančnih trezorjih leži velika količina neporabljene denarja, saj zaradi koronavirusa ni veliko investicij, skratka ni danih posojil, zamujajo pa tudi vračila zapadlih obrokov. Tudi občani imajo v bankah nepredstavljivo veliko prihrankov. Ocene so različne; od 17 do celo 27 milijard evrov.

Stanje v makroekonomiji je pač tako, da smo pri izdatkih in zadolžitvah pri bankah in drugih finančnih institucijah postali previdni, ker pač ne vemo kaj bo prinesel jutrišnji dan. Je izjema Evropska komisija, ki je (ali bo) za 27 članic najela 750 milijard evrov posojila, ki ga bomo morali skupaj lepo vrniti. Tu so še države (tudi naša) s kar precejšnjim proračunskim primanjkljajem. Zato tudi vedno nove zadolžitve. Država Slovenija se bo (ali se je že), z izdajo 10-letnih obveznic, na novo zadolžila za 1,7 milijarde evrov – in naš skupni javni dolg se bo povzpел na okroglih 40 milijard evrov. Kdaj bomo vse to lahko vrnili?

Kakovostna hrana v lokalnem okolju

Izšel je Vodič po ekoloških kmetijah slovenske Istre. Prvo tovrstno knjižico je pripravila Kmetijsko gozdarska zbornica Nova Gorica in na enem mestu združuje 53 kmetij, ki potrošnikom zagotavljajo kakovostne lokalne proizvode.

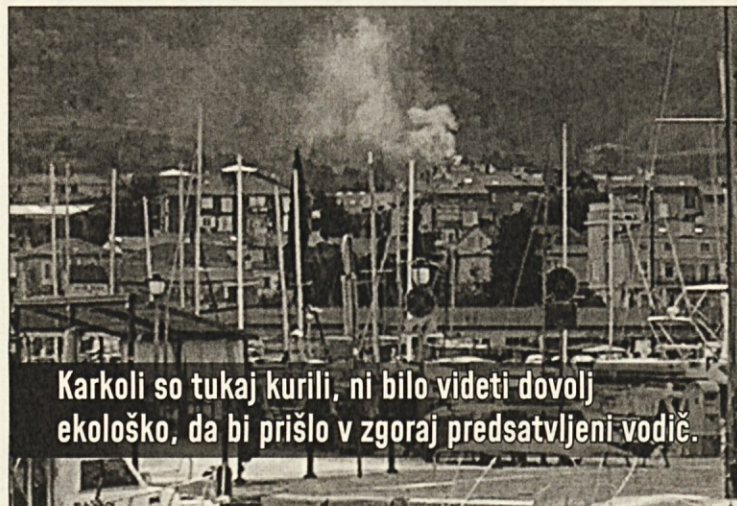
Ekološki kmetje so zavezani h kmetovanju v skladu z naravnimi zakonitostmi in predpisanimi zahtevami, kar je zagotovilo za kakovostno in varno hrano z bogato prehransko vrednostjo.

Slovenska Istra zaradi svoje specifične lege in ugodnih klimatskih pogojev omogoča kmetovanje skozi vse leto in posledično velik nabor pridelkov. Izstopa ponudba oljkarjev in vinarjev ter zelenjadarjev, vendar vodič vključuje tudi čebelarje, zeliščarje, pridelovalce žita in tiste kmete, ki ponujajo meso ter mesne izdelke in jajca. Specifičnost so ribiči s ponudbo ekološko gojenih školjk.

Ekološka pridelava je trajnostno naravnana. S spodbujanjem zelenega podjetništva potrošnik skrbi za zdravo prehrano in varstvo okolja, pa tudi za lokalno samooskrbo ter ustvarjanje zelenih delovnih mest.

Vodič seveda vsebuje tudi izolske ekološke pridelovalce: Ekološka kmetija "Bajda", ekološka kmetija "Korenika & Moškon", družinska ekološka kmetija "OLEA'ISTRIA", ekološka kmetija "Ronkaldo", ekološka kmetija "Terra Histra", ekološka kmetija "Vina Zaro", ekološka kmetija "Zalović", Zadruga Ekoloških Pridelovalcev Istre "ZEPI", v kateri je prav tako nekaj izolskih ekoloških pridelovalcev in školjkarstvo "Mytilus".

V vodiču je ob vsakem ekološkem pridelovalcu zapisano s čim se ukvarja, katere so specialitete, ter seveda kontakt, tako telefonski, kot tudi spletni. Publikacijo lahko s spleta snamemo na spletni strani Kmetijsko gozdarskega zavoda Nova Gorica (www.kmetijskizavod-ng.si), ali pa si ga ogledamo neposredno na strani Občine Izola (<http://izola.si/wp-content/uploads/2021/01/Vodič-po-ekoloških-kmetijah-Slovenske-Istre.pdf>)

Krim je še vedno Krim

Rokomet

S Krimom po pričakovanjih

TRGO ABC Izola – KRIM Mercator 14:33 (9:13)

Izolske rokometarke so v torek doma v prvi tekmi pomladnega dela prvenstva proti favoriziranemu Krimu odigrale dva različna polčasa. V prvem so se zelo dobro upirale Ljubljankam, katerim niso dopustile, da bi se preveč oddaljile. Prelomnica srečanja je bil odmor med polčasoma. Po njem so Krimovke zaigrale »sto na uro« in povozile naša dekleta, saj so ta prvi zadetek

iz igre dosegla šele v 48. minuti. Delni izid drugega polčasa 5:20 v korist ljubljanskih rokometaršic več kot zgovorno priča o razmerju kakovosti. Vendar je treba dodati, da so Izolanke po dobrem nastopu v prvem delu tudi ob koncu tekme prikazale nekaj všečnih akcij. Strelke: Krese, Nadarevič, Taeng On Čokelc (po 3), Peharc, Hodžič (po 2), Vujmilović 1.

Izola je osma, po tekmovalnem sporedu jih čaka v soboto ob 18.00 v Kraški tekma z ekipo ŽURD Koper.

Zahvala Občine Izola

Občina Izola se zahvaljuje poštnim delavcem, ki v času epidemije s povečanimi količinami prenosa blaga predstavljajo pomembno vez z občani.

Hvala, ker se trudite zagotoviti čim bolj tekoče delovanje družbe.

Študij v ZDA je nekaj čisto drugega

Tako pravi Andreja Kekič, izolska veslačica, ki je zahvaljujoč športu dobila štipendijo na Univerzi v Oklahomi, kjer je letos diplomirala iz biokemije. Kljub covidu je lahko zagovarjala diplomu, zdaj pa že razmišlja o magisteriju.

Prejšnji teden smo predstavili izolsko veslačico Andrejo Kekič, s katero je pogovor teklen predvsem okoli njene športne rutine na Univerzi v Oklahomi.

Povedala nam je, kako so bili treningi in tekmovanja naporni, kar ji je vzelo veliko časa za študij in zaradi česar je potrebovala pet let do diplome. *"Ta tekmovalni in študijski režim pa je bil prehud za marsikatero Evropejca, saj sem menda prva Evropejka po dolgem času, ki je ob veslanju uspela diplomirati"*, je povedala. In ker si za tekmovanja potreboval kar visoko povprečje ocen, ni bilo niti možnosti "zabušavanja".

Danes objavljamo drugi del pogovora, tisti, ki se je dotaknil samega študija. Andreja je namreč diplomirala iz biokemije, te dni pa je že na poti v ZDA, kjer upa, da bo lahko nadaljevala študij. Seveda se nismo mogli izogniti niti covidu, ki kroji naša življenja že skoraj eno leto.

- Kako je potekal študij na univerzi v času covidu?

- Na začetku je bilo kar veliko negotovosti in s strani ameriškega urada za imigracije je celo prišla ideja, da bi, v primeru, da bi se vsa predavanja preselila na splet, imeli vsi tuji študentje le deset dni časa, da spakiramo kovčke in se vrnemo domov, čemur so se uprle tako rekoč vse univerze, tudi tiste najbolj prestižne. Vedeti moramo, da imajo nekatere univerze ogromno število tujih študentov, druge zahtevajo določen odstotek tujcev, v vsakem primeru pa gre v večini za bistro, dobre študente, ki jih je tudi škoda kar tako poslati domov.

- Bi torej morali slediti predavanjem od doma?

Ja. S tem, da bi večina predavanj, po našem času, potekala sredi noči. To pač ni bila možnost in na srečo so hitro nehali razmišljati v to smer. Ne vem sicer, kako je bilo drugod po državi, a na naši univerzi je bilo veliko odvisno od predavateljev. Imeli smo takšne, ki so "streamali" svoja predavanja, ki si jim lahko sledil tako v predavalnici, kot pred računalnikom, spet drugi pa so kljub covidu zahtevali obvezno prisotnost v predavalnici, kjer si moral jemati zapiske.

Delo v laboratorijih pa je potekalo z nekaj več zaščite. Stalno smo morali nositi maske in zaščitna očala, razdelili pa so nas v manjše skupine.

- Kako pa poteka diploma? Je to kaj drugače kot pri nas?

- Zelo drugače. Diplomno se napiše v enem semestru. Odločiš se za predmet in za profesorja, on pa ti na prvi uri dodeli naslov in datum, do katerega moraš diplomno dokončati. Predstavili so nam program Chimera, kjer v treh dimenzijah gledaš proteine, beljakovine, DNK in tako naprej, in moja diplomska naloga je bazirala na tem programu. Ob pogovoru s prijatelji v Sloveniji sem ugotovila, da je ta ameriški sistem veliko bolj preprost.

- Pa moraš diplomno zagovarjati pred komisijo?

- Seveda. Na koncu diplomske naloge predstaviš in imaš debato pred razredom.

- Kakšna pa je bila tvoja naloga?

- Pisala sem o spreminjanju človeškega genoma, o tem, kako so na Kitajskem spreminjali gensko DNK v embrijih, kakšne bi lahko bile potencialne posledice tega početja,

nato pa sem še morala pokazati v Chimeri, kako se povezujejo molekule pri Inzulinu in tako naprej.

- Bi pri nas hitro dobila službo na tem področju?

- Tega niti ne vem, ker je nisem niti poskusila iskati. Bolj sem osredotočena na iskanje službe v ZDA, da bi lahko nadaljevala študij.

- Si se že odločila za magistrski študij?

- Sem, čeprav ne vem še v katero smer bom šla. Najprej bom poskala službo, nato pa bom o tem razmislila, ker to je pač prioriteta. Študij je namreč izjemno drag.

- Štipendija ti torej ne ostane?

- Ne več, na žalost. Teh pet let sem imela pokrito praktično

vse. V štipendijo je bilo, poleg šolnine, vključeno zdravstveno zavarovanje, potovanja na priprave in tekmovanja, vsa športna oprema, tudi hrana. Sama sem plačevala samo za polete čez Atlantik.

- Koliko pa stane tak študij?

- Na moji univerzi te en semester stane nekje med 12.000 in 13.000 dolarji.

Šolo sem obiskovala deset semestrov, pa še nekaj poletnih zraven, ker mi je sicer zmanjkalo časa za študij med veslanjem. Tako da ja, to je kar velik zalogaj.

- Kakšno službo pa lahko dobiš, ki bi ti pomagala pri plačevanju šolnine?

- Žal kakšna navadna služba, na primer delo natakarice ne pride v poštev, ker toliko ne bi uspela privarčevati. Obstaja pa možnost, da bi postala na primer asistentka glavnega trenerja v programu veslanja, če se odločim za nadaljevanje študija na področju biokemije, pa lahko postanem asistentka v laboratoriju. V tem primeru pa šola pokrije od 80 do 100 odstotkov šolnine, pač, odvisno.

- So te kdaj obiskali starši v ZDA?

- Niso, ne. Nameravali so priti za podelitev diplome, a zaradi covidu je ta odpadla, jaz pa si tudi nisem želela, da bi vseeno prišli gor, saj je stanje z epidemijo v ZDA morda celo najhujše na svetu.

- Zdaj potrebuješ negativen test za vrnitev?

- Po pravici povedano, niti ne vem. Verjetno, ja, a tudi na letališčih deluje, kot da nihče v bistvu ne ve. Te dni bom vseeno opravila test in upam, da bo negativen. Novembra sem se namreč udeležila ene poroke in sem bila nato pozitivna. Kot športnica sem imela sicer kar veliko privilegijev, trikrat na dan so mi dostavili hrano, če bi potrebovala pa bi mi tudi zagotovili samoizolacijo, a sem itak živela sama.

- Kot nekdo, ki je bolezen že prebolel, verjetno ne bo težav pri testu.

- Kdo bi vedel? Še vedno si lahko pozitiven, tudi po dveh mesecih. Seveda nisi kužen, a v nosu se lahko še vedno nahaja virus.

ur

Po znanje na splet

Ljudska univerza Koper sporoča, da je Središče za samostojno učenje zaradi epidemioloških razmer še zaprto. Za učenje različnih vsebin lahko brezplačno uporabljate gradiva, ki jih dobite na www.lu-koper.si pod zavihkom Znanje na klik.

Na podeželju ni več mediterana

Mitja Guštin, dvojni doktor arheologije, predavatelj na Univerzi na Primorskem in eden najbolj cenjenih arheologov pri nas je, ob številnih objavljenih strokovnih delih, tudi avtor knjige o izolskem arheološkem najdišču Kaštelir. Čeprav je v prvi vrsti Pirančan pa je njegovo pisanje o problematiki kulturne in naravne dediščine v slovenski Istri zagotovo tudi nam lahko v velik poduk.

Leto 2020 je bilo slabo leto in na prelomu sem postavil predse dokumente Strategija razvoja turizma v občini Piran do leta 2025, Val sprememb Piran – Pirano, Evropska prestolnica kulture, Pomorski prostorski načrt, Občinski prostorski načrt in na koncu se je pridružil še finančni program oziroma proračun občine.

Sami papirji v katerih je vse ali nič, odvisno od interpretacije. Predno sem se odločil temeljitega branja je prišla še vest, da se po Zavodu za varstvo narave (v Izolo) iz mesta seli tudi Zavod za varstvo kulturne dediščine (v Koper).

O pokojnih vse dobro. Razumem jih, gredo v boljše prostore, zaposleni bodo bližje domu.

Še dobro, da je bil

Ne upam si pomisliti, kakšen kaos bi bil, če ne bi pripeljali Zavoda za spomeniško varstvo prav v Piran. Njemu se imamo za zahvaliti za obsežno dokumentacijo zatečenega stanja, v fazi ko je bil še skupaj z naravo za ohranitev dela solin, sicer pa za obnovo in vzdrževanje številnih spomenikov od pirskega obzidja do Tonine hiše, sakralne dediščine, ureditve Tartinijevega trga, itd. Pomislimo tudi na vse, ki so zaradi stroke redno obiskovali mesto, na arhitekturne dneve in še kaj bi se našlo.

Tako -le žalostno štrlijo v zrak ostanki oleandrov pri stari občinski palači, ki so še do nedavnega zakrivali tamkajšnji ekološki otok. Podoben občutek nas je preveval, ko smo gledali podobno skupino oleandrov na vhodu v parkirišče Lonka pred dobrim letom dni. Pa so se oleandri razrasli in postali še lepši kot prej. Upamo, da bo tako tudi tukaj.

Tipična istrska hiša na Šaredu

Pričakovali smo sicer več, a se je nekdanja moč zavoda, ko je še participiral pri delitvi republiških sredstev, otopila. Preobremenjen z prenormirano birokracijo, morda tudi strokovno podhranjen, vsekakor pa ne proaktiven, ker je nenazadnje odvisen od slabega republiškega in občinskega delodajalca, nas zapušča v trenutku, ki pirsanski gradbeni dediščini ni naklonjen. Občina, ki je pred 60 leti vedela zakaj je bila soustanoviteljica, bo tako izgubila eno svojih dragocenih strokovnih služb.

Vprašanje je, kako naprej. Na pisni predlog, da naj občina ustanovi strokovno posvetovalno telo za prostor in dediščino, je takratni župan lucidno odgovoril: *oprostite prof. Guštin, nisem neumen, da bi si nakopal na glavo še eno komisijo.*

Torej iščemo župana, ki bo doumel da mesto (tudi podeželje) potrebuje določeno samoupravo, da potrebuje lasten vir sredstev s katerimi, pa čeprav še tako majhnimi, bo lahko načrtoval vzdrževanje, spodbujal urejenost. Potrebuje komisijo, ki bo spisala hišni red in osvestila vse nas, da se ga bomo držali. Morda lahko zaženemo zopet Informativno svetovalno pisarno za vzdrževanje grajene dediščine?

Zavod je padel na vrsti izpitov

O nevarnosti gradbenega zakona in delovanju Upravne enote, ki dovoljuje šarjenje s pomočjo lokacijske informacije po vrstnih hišah brez soglasij smo že govorili, pa bomo to ob priliki obširneje razložili, ko bo spet nek požar, ko se bo vmesna stena med sosedi porušila in, ko bo zaradi neustreznih soglasij infrastruktura preobremenjena. Zavodu za varstvo kulturne in naravne dediščine ni uspelo obdržati koncepta (mediteranske) pozidave na podeželju z značilno kritino, ni prodril s predlogom historičnosti tlakovanja, ni našel rešitev za devastiranje fasad z klimatskimi napravami in neustreznim stavbnim pohištvo, ni prioriteto spodbujal obnovo treh, štirih pročelij z 600 let starimi gotskimi okni, tudi ni za zgled obnovil Apollonijeve palače in povsem je padel pri obnovi pristanišča v Piranu in soglasju v Seči.

Lontano dal occhi, lontano dal cuore. To vse bo sedaj ostalo na nas. Smo dovolj ozaveščeni, znamo parkirano gostinskih lokalov in turistično takso vrniti mestu, znamo poiskati primerna projektna sredstva in ali vidimo, da breme odgovornosti ne more biti samo na enem človeku, ampak ga je treba porazdeliti?

Mitja Guštin

Niti burja ne odžene protestnikov

Prejšnji petek so se protestniki dobili na promenadi ob morju na meji med izolsko in koprsko občino. Seveda so skupaj malo paradirali gor in dol, posneli par fotografij in videov, ter se pogovorili. Kolikor je to dopuščala burja, ki je res pihala kot nora.

Kmalu pa so se s koprskimi, z avtomobilom, do protestnikov pripeljali policisti, zato so se protestniki razkropili nazaj vsak v svoj kraj. Koprski policisti niso ukrepali, izolski pa so jih počakali na naši strani ceste in kasneje stražili pri Lonki, tako da niso mogli obesiti tradicionalnih transparentov.

Ta petek se bodo protestniki fokusirali na poslance SMC v upanju, da se prav odločijo glede konstruktivne nezaupnice vladi, skupaj z ostalimi protestniki pa bodo sodelovali tudi v TV oddaji Preverjeno.

Stroka in ljubiteljstvo vsaksebi

Večina Izolanov stavbo v ulici Alme Vivoda 3 še vedno pozna kot Muzej Parenzana. Manjšina ve, da se mu reče Izolana Hiša morja, vsi pa vemo, da je Izoli dala manj kot bi lahko in da ji daje danes še manj. Pa ne le zaradi Koronavirusa, ampak zato, ker oblast, stroka in ljubiteljstvo niso našli skupnega imenovalca.

Glede na to, da se niti pripraviti ne moremo več v živo, smo tudi to vrsto medosebne komunikacije prenesli na splet. Ena bolj resnih in za Izolo zanimivih debat se je zgodila na FB socialnem omrežju, sprožil pa jo je zapis Srečka Gombača ob 4. obletnici zaprtja muzeja Parenzana. Zapisi so uredniško skrajšani.

• Srečko Gombač

Prvega januarja 2021 so minila 4 leta odkar nam je Občina Izola, ob pomoči piranskega Pomorskega muzeja in izolskega Turističnega združenja (tisti, ki so pred mesecem hoteli postati kulturna prestolnica Evrope) uničila izolski Muzej Parenzana. V tem muzeju je društvo Histron postavilo temeljne zbirke o zgodovini mesta Izola, poleg tega pa je izvajalo še cel niz drugih kulturnih prireditev.

• Pomorski Muzej Piran

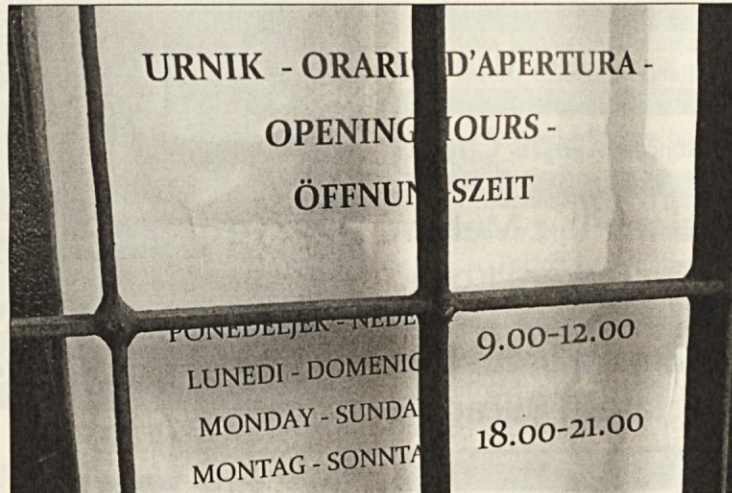
Spoštovani g. Gombač, čemu takšne neresnice? Pomorski muzej je pritlični prostor "Parenzane" opremil in uredil s stalno razstavo ladijskih modelov **že pred vašim prihodom**. Sodelovali smo tudi z vami, četudi ste si dovolili posegati na nestrokovno način v samo avtorsko zbirko Pomorskega muzeja (dr. Nadje Terčon) in celo prestaviti nekatere eksponate i dodajati druge brez naše vednosti. Odprta vprašanja med vami in izolsko občino niso v naši domeni.

• Srečko Gombač

Lahko prosim pojasnite katere so te neresnice? Za muzej Parenzana sem delal od leta 2000, šest let pred vašim prihodom. Poseg v vašo zbirko je bil minimalen, bil je pa potreben za izboljšanje kakovosti muzeja kot celote....

• Anton Galun

Globok priklon g. Gombaču in njegovemu entuzijazmu pri upravljanju muzeja Parenzana. V muzeju sem celo predaval o ozkotirnih železnicah, in bil sem skrajno presečen nad uničenjem muzeja. **De-diščina Parenzane je preveč krhka, da bi se lahko z njo tako igrali. Muzeja ni več, lokomotiva P3 v Izoli je prepuščena sama sebi, lokomotiva U37 je že pred leti ostala brez vagonov, objekti izginjajo. Je cilj izbris zgodovine?**

...Kot muzejska institucija bi morali prepoznati in izkoristiti potencial sinergije med javno ustanovo in volonterji - ljubiteljskimi kulturniki. Veliko nas je namreč takih, ki tehnično kulturo varujemo povsem prostovoljno, brez kakršne koli nagrade, in če ne kaj drugega, si takšni ljudje, kot je g. Gombač, zaslužijo vsaj spoštovanje.

• Pomorski Muzej Piran

Nikoli nismo "sodelovali" pri "uničenju" Parenzane. **Sogovornik javnega zavoda Pomorski muzej "Sergej Mašera" Piran je bila Občina Izola.** Z občino in TZ Izola smo sodelovali tudi v projektu **Mala barka 2** (Slovenija-Hrvaška). V prvem delu (Mala barka 1) si bil med udeleženci tudi sam. **Izolana-Hiša morja je nastala po odločitvi lokalne skupnosti, da preuredi in posodobi "muzej", da ga nameni pretežno tematiki ribiške in pomorske identitete Izole ter da privlači več obiskovalcev, kot jih je prejšnji "Muzej Parenzana"...**

• Anton Galun

Kaj je bolje: amatersko postavljena zgodovinska razstava, ali strokovno zasnovana avtorska zbirka, ki obstaja samo kot visokoletna, in skoraj zagotovo neuresničljiva ideja? **Mimogrede, ali kdo ve, kdo je zadolžen za lokomotivi P3 in U37? Tu in tam bi bilo dobro vsaj oprati stekla na akvariju, v katerem stoji P3 in pogledati, kaj se dogaja z U37. Ker nismo šolani muzealci, še ne pomeni, da smo prebutasti, da bi bili sposobni ohraniti del tehniške zgodovine in jo predstaviti v vsej svoji veličini.**

• Pomorski Muzej Piran

Nič nimam proti ljubiteljskemu zbirateljstvu: nasprotno, menim, da so zbiratelji pomembni sogovorniki muzejev. Sinergija je nujna. Vendar muzejev, ki delujejo na temeljih pravil javne službe in strokovnega znanja pri delu z muzejskim gradivom, ne morejo nadomeščati. Kvečjemu z njimi sodelujejo. (F.Jurij)

• Anton Galun

Spoštovani g. Juri, ne reagiram užaljeno in ne gojim zamer, v vsakem primeru pa je izredno pripročljivo, da "šolani muzealci", kot jih imenujete, stopijo s piedestala ter poiščejo podporo pri zanesenjakih. K sreči imamo v Sloveniji nekaj svetlih primerov dobre prakse, kjer je stroka navezala izvrstne stike z amaterji, zanesenjaki in ljubitelji, skupaj pa jim je uspelo ustvariti vrhunske muzeje. Ni potrebno pogledati ravno daleč z Obale, da bi naleteli na tak vzorni primer. (Muzej vojaške zgodovine op.ur.)

• Srečko Gombač

Naše društvo so že s projektom Mala barka želeli izriniti in si prilastiti razpolaganje z muzejem in vsem, kar je bilo v njem. **Spregle-dali pa so dejstvo, da je pretežni del vsebine muzeja bil zasebna last.** Rešitev so našli v dogovarjanju z vašim muzejem (S.M. Piran), ki jim je lahko ponudil druge muzejske eksponate. Muzej je bil s 1. januarjem 2017 izprazen in zaprt. Šele šest mesecev kasneje je bila za par mesecev odprta vaša stara razstava ladijskih modelov, potem pa se eno leto ni nič dogajalo vse do odprtja vaše ribiške zbirke.

Danes v Izoli ni več stalno odprtega muzeja, ni več nekdanje zbirke Parenzane, ni več vseh preostalih zbirk in drugega. Danes je tam nekakšen interpretacijski center, pretirano dizajniran, vsebinsko siromašen, z nizom napisnih plošč ob vhodu, ki dokazujejo, da se tod še vedno pretaka denar evropskih davkoplačevalcev. Po pripovedovanju sosedov je v glavnem zaprt in brez obiskovalcev, uradno pa vedno odprt in poln ljudi, le da se tega ne da preveriti, ker so iz previdnosti že zdavnaj ukinili tudi urnik in evidenco vstopnin.

• Pomorski Muzej Piran

Dragi Srečko, ni korektno s tvoje strani kriviti muzej za spore, ki so povsem lokalne narave. Izolska zadeva. Naša javna ustanova je sprejela sodelovanje z lokalno skupnostjo, ki je upoštevala in želela strokovno svetovanje pri postavitvi nove stalne zbirke... Prostor je last lokalne skupnosti in tudi vsebino in koncept njegove uporabe v razstavne ali muzejske namene lahko določa lastnik. ...V tem **pretiranem osebnem ali zasebnem odnosu do zbirke tiči danes zamera, ki se nerazumljivo vleče. Sam mislim, da je Izolana zanimiva in privlačna zbirka, ki odseva ključno identiteto ribiške Izole.**

• Srečko Gombač

Zaključek pomorskega muzeja vsebuje stavek, ki je smiseln, zato ga bom delno kar uporabil: **"Sam mislim, da je bil Muzej Parenzana Izolana zanimiva in privlačna zbirka, ki je odsevala ključne identitete ribiške, industrijske, športne in ostale Izole"**. Morda bi bilo bolje, da bi takih zadev javne (kulturne) ustanove ne rušile zaradi denarja in nadute strokovne vzvišenosti nekaterih njihovih posameznikov.

S tem so namreč prizadele odnos Izolanov do nečesa, kar so imeli radi, zmanjšale konkurenčnost izolske ponudbe, naredile veliko škodo zasebnim deležnikom muzeja, strokovno in človeško ponižale ljudi, ki so muzej postavljali (med njimi sta bila tudi dva doktorja znanosti, ena upokojena muzejska višja kustosinja in še kar nekaj specializiranih strokovnjakov raznih področij), predvsem pa preprečile, da bi Izola končno imela na trdnih pravnih, strokovnih in finančnih temeljih delujoč muzej".

Pripis uredništva: Anton Galun je ljubiteljski strokovnjak za ozkotirne železnice. Eno takih zdaj ureja v Zrečah.

ZIMA V IZOLI

Ne spreglejte na: facebook.com/kulturnicenter.izola

Četrtek, 14. januar 2021, ob 18.00

Otvoritev razstave **DLU "Vrtnica" Portorož**
V škveru

Petek, 15. januar 2021, ob 20.00

Stand-up **Sašo Stare**

Sobota, 16. januar 2021, ob 17.00

Kino vetrnica **Risanke**

ob 20.00

Koncert **Klapa Capris**

Nedelja, 17. januar 2021, ob 20.00

Nedeljske večernice ob osmih z Mefom
Tinkara Kovač

Sreda, 20. januar 2021, ob 20.00

Pogovori ob sredah **Filmska industrija**

Gosta **Vojko Stopar**, VIBA film in **Nataša Bučar**, SFC

Četrtek, 14. januar 2021, ob 18.30:

Mestna knjižnica Izola

SPLETNO SREČANJE bralnega kluba **KIRA KNJIGA**

Borut Kraševac: Agni

S Kiro knjigo novo leto začnemo strastno. Z novo ljubezensko zgodbo kajpada! In obveznim ljubezenskim trikotnikom, ki iz človeka potegne vse zatajevalne gone. AGNI (LUD Šerpa, 2020) je pravcata bralska poslastica – nagradi prvenec sicer priznanega prevajalca iz ruščine BORUTA KRAŠEVCA. Avtor, ki je široko razgledan tako po psihologiji človeka kot literarni krajini, je dogajanje umestil v docela domače podeželsko okolje na Kras, kjer se jedrni štiričlanski družini z mamo, očetom in dvema hčerškama pridruži še teta, mamina sestra ... Življenje teče po ustaljenih tirnicah, vsakdan je poln rutine in svojske miline. Vse dokler nanj ne pogledamo z živalskimi očmi, dokler se ne prebudijo strasti, sla in nagoni, ki jim ni moč ubežati ali jih zatreti. Roman se bere na dušek, hkrati pa ponuja užitek v nadrobnostih – v potutitvi pogleda, medbesedilnih navezavah, izbrušeni ubeseditvi ...

Člani bralnega kluba Kira knjiga boste povezavo za prijavo na spletno srečanje prejeli na naslov vaše e-pošte.

V kolikor želite postati član omenjenega bralnega kluba, nam pišite na : aleksandra.pirih@guest.arnes.si ali pokličite

na telefonski številki: 05 663 12 80, 041 748 569.

Bralni klub vodi literarna kritičarka in prevajalka DIANA PUNGERŠIČ. Udeležba v bralnem klubu je brezplačna.

Četrtek, 14. januar 2021, ob 20.00:

Galerija Salsaverde Izola _ Facebook

Galerija Salsaverde_spletni dogodek

Predstavitev avtorja razstave: Martin Ramoveš

Zaradi razmer v katerih smo se znašli, smo galerijo in umetnike preselili tudi na splet, tako si lahko celotno razstavo ogledate tudi na spletu.

Avtor/ustvarjalec/mentor razstave pa bo v pogovoru predstavil svoje delo in sebe.

Tokrat se nam bo predstavil avtor aktualne razstave, avtor stripov in kantavtor Martin Ramoveš, ki se je v zadnjem obdobju posvetil raziskovanju življenja in dela satiričnega pisca Ivana Roba. Rezultat njegovega dela je album Rob – zbadljivi poet v stripu in glasbi. Gre za stripovsko biografijo Roba v knjižni obliki, pospremljeno z desetimi uglasbitvami Robovih pesmi. Razstava je trenutno tudi na ogled v naši galeriji, kjer si jo boste lahko ob sproščanju ukrepov ogledali še vse do konec januarja.

Z Martinom se bo pogovarjal naš umetniški vodja in kustos Miha Erič.

Satirični pisatelj in pesnik Ivan Rob, rojen v Trstu(1908–1943), je v bomeški družbi svoje generacije slovel kot zbadljivi šaljevec iskrivega značaja, ki je s svojim nenadkriljivim humorjem pogosto nasmejal svoje sodobnike. Najraje se je loteval šaljevih predelav Jurčiča, Prešerna, Trubarja in drugih pesnikov in pisateljev, tako da je njihova dela aktualiziral ter s tem opozarjal na različne aktualne probleme svojega časa.

Program CKŠP Izola na spletu:

Ta teden ne spreglejte na:

Facebook/Ckšp Izola;

Facebook/Občina Izola;

Facebook/Studio-Parametrik

Četrtek, 14. januar ob 18.00

Petek, 15. januar
ob
20.00

Sobota 16. januar ob 20.00

Sreda, 20. januar ob 20.00

Facebook/Ckšp Izola; Facebook/Občina Izola;
Facebook/Studio-Parametrik

GalerijaAlga

V četrtek, 14. 1. 2021 ob 18.00 uri
vas vabimo na Facebook/CKŠP Izola kjer bo potekala
spletna otvoritev slikarske razstave

DLU Vrtnica Portoroža V škveru

Svoja dela bodo razstavljali: Jana Peric, Marjetka Prodan, Dorica Benčič, Milojka Lahajnar – Špacapan, Marina Benčič, Anna Berg Škvor, Miran Vodopivec, Taljub Lapajne, Bruno Bonin, Mario Benčič in Iva Babič.

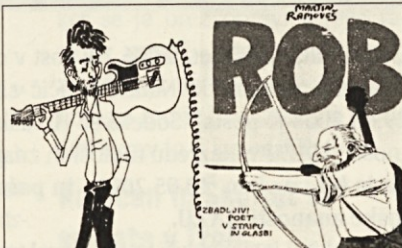

Galerija Salsaverde

V četrtek 14.1. 2021 ob 20.00
vas vabimo na Facebook/Galerija Salsaverde na spletno predstavitev avtorja razstave

Martina Ramovša

Avtor/ustvarjalec/mentor razstave bo v pogovoru predstavil svoje delo in sebe. Z Martinom se bo pogovarjal umetniški vodja in kustos Miha Erič.

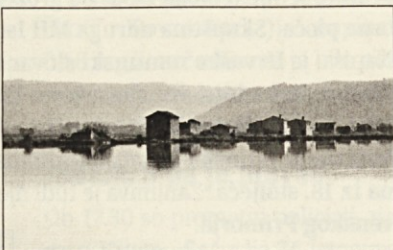

Sončna dvorana

Fotografska razstava snovna kulturna dediščina

Sončna dvorana Izola in FB stran JSKD Izola in Koper

Razstavljajo: Barbara Dobrila, Tomi Križaj, Zoran Rožič, Nana Posega, Taj Kosmač, Živa Kandolf, Albina Uka, Barbara Caserman, Stojan Spetič, Binca Lomšek, Irena Lorget Lipovec, Sergej Saša Merkandel, Oskar Jogan, Daniel Mauko, David Vatovec, Nejc Pihler, Vesna Merc, Samo Bezjak in Tatjana Bogdan.

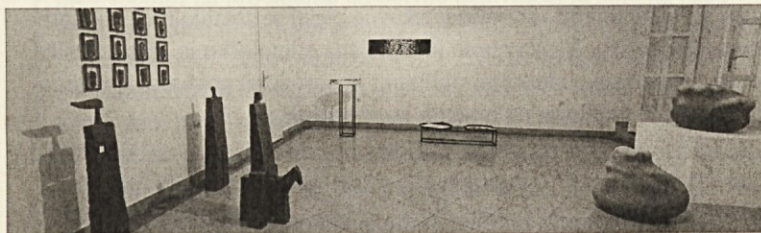
Galerija Insula

Virtualna E-razstava

Zemlja, voda, ogenj, zrak

(usedlina, volja, trdnost, misel)

V galeriji Insula je postavljena razstava štirih umetnikov, ki izvajajo svoje delo v keramiki. Dragica Čadež, Karel Pavlinc, Ivan Skubin in Dani Žbontar (člani mednarodne organizacije keramikov IAC - AIC) predstavljajo svoja dela na razstavi z naslovom Zemlja, voda, ogenj, zrak / usedlina, volja, trdnost, misel.

Žal so vrata naše galerije še vedno zaprta in je glede trenutnih razmer naše delovanje precej omejeno, vendar naši ustvarjalci, umetniki so v svojih ateljejih vseskozi aktivni. Vabimo na našo FB stran: Galerija Insula, kjer si lahko ogledate tudi predstavitev razstave.

Kulturno življenje se ni ustavilo

Ile potek je prilagojen trenutnim razmeram. V želji, da se kmalu znova srečamo, vas lepo pozdravljamo.

Objave lahko spremljate tudi na naši FB strani JSKD Izola in Koper <https://www.facebook.com/JSKDizola/>

Spletna otvoritev spletne razstave

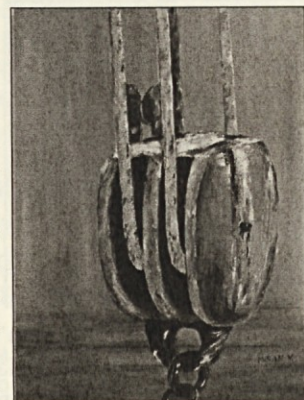
V ŠKVERU

V četrtek, 14. 1. 2020 ob 18.00 uri bo na Facebook/CKŠP Izola potekala spletna otvoritev slikarske razstave DLU Vrtnica iz Portoroža pod nazivom »V ŠKVERU«. Svoja dela bodo razstavljali: JANA Peric, MARJETKA Prodan, DORICA Benčič, MILOJKA Lahajnar – Špacapan, MARINA Benčič, ANNA Berg Škvor, MIRAN Vodopivec, TALJUB Lapajne, Bruno BONIN, Mario BENČIČ in Iva BABIČ. Predstavljajo z razstavo, ki je nastala kot produkt poletne kolonije, ki je se odvijala ob izteku slikovitega kanala Sv. Jerneja, v še edinem delujočem severnojadranjskem škveru v Seči. V oddaji bo društvo predstavila predsednica društva, Marina Benčič in mentorica društva, likovna profesorica, Suzana Bertok. Glasbeni program bo prispeval virtuoz na harmoniki, Marsell MARINŠEK.

DLU Vrtnica obstoja že od leta 2014. Društvo deluje v prostorih stavbe Krajevne skupnosti Portorož. Trenutno šteje deset članov. V društvu so mentorstvo skozi leta delili: akademski slikar Simon Bolčič, akademski slikar Matjaž Borovničar, mag. slikarstva David Wratny, akvarelist sedaj že pokojni Marjan Miklavc in likovna profesorica Suzana Bertok. V občini Piran sodelujejo pri različnih projektih, ki jih organizira občina, sami se udeležujejo vseh obalnih ex-tempore in širše, ter tudi v tujini. Sodelujejo z člani drugih likovnih društev kot so društvo Solinar Piran, Pristan Koper, Slikarska skupina Morje Izola, Agata Novigrad.

Skozi leta so razstavljali skupinsko in posamično v galeriji ALGA Izola, Pretorski palači Koper, Apollonijevi palači Piran, Galeriji v Solinah na Seči, KS Portorož, Občinski stavbi Piran, Hotelu Marko-park, Hotelu Roža Portorož, Hotelu Bernardin Portorož, Rožnem vrt Portorož, knjižnici Piran in Lucija, upravni enoti Lucija.

Vabljeni k ogledu.

CKŠP Izola

Kino Istra odpira spletno dvorano

Za dober začetek novega filmskega leta smo za čas med 15. in 24. januarjem v Kinu Istra pripravili spletno ponudbo, izbor filmov, ki jih na takšen ali drugačen način lahko povežemo z Istro:

Je lektrika ubila štrige (Je letrika ubila štrige, režija: Cristian Criss Kolacio, Hrvaška, 2016) _ Dokumentarno-igrani film gledalca popelje v domišljjski svet manj znane, skrivnostne Istre, tiste o »nadnaravnih« bitjih, kot so štrige, ...

Bog obstaja, ime ji je Petrunija (Gospod postoji, imeto i' e Petrunija, režija: Teona Mitevska, Severna Makedonija/Slovenija/Francija/Belgija/Hrvaška, 2019) _ Črna komedija, ki je prejela številna mednarodna priznanja, predstavlja univerzalno in nadvse aktualno zgodbo o uporu proti ...

Nevidni fant (Il ragazzo invisibile, režija: Gabriele Salvatores, Italija/Francija, 2014, 9+) je fantastičen film o superjunaku, ki je osvojil mlado občinstvo po vsej Evropi in očara tudi z idealno kuliso – Trstom. Michele se sooča s težavami, ki so značilni za odrasčanje, še posebej bi rad pritegnil pozornost Stelle. Nekega dne monotonijo vsakdanjega življenja razbije ...

Dolina miru (režija: France Štiglic, Jugoslavija/Slovenija, 1957, 7+) _ Zgodba o dveh vojnih sirotah, nemški deklici Lottie in slovenskem fantu Marku, ki zbežita iz bombardiranega mesta, da bi poiskala "dolino, v kateri ni vojne". Na poti srečata ameriškega pilota Jima. Čeprav so mu za petami nemški vojaki ...

Filmi bodo dostopni med 15. in 24. januarjem preko VOD platforme Cine-square na spletni povezavi: <http://bit.do/kinoistra>, ogled filmov bo možen v Sloveniji in na Hrvaškem, z izjemo filma Dolina miru, ki bo na voljo tudi v Italiji. Vsi filmi imajo na voljo izbiro med slovenskimi in hrvaškimi podnapisi.

Prihodnja spletna srečanja v Kinu Istra bodo objavljena na FB strani Kino Istra

Odšel je

Goran Filipi

pesnik in raziskovalec jadranske jezikovne identitete

Prof Goran Filipi se je rodil 18. januarja 1954 v Zadru. Starši so se kmalu iz Sukošana preselili v Izolo. Vsa svoja zgodnja leta je preživel v tem mestu kjer je zaključil osnovno šolo ob izvrstnih učiteljih kot so bili npr. **Miro Bornšek, Koni Steinbacher, prof Čebrova in drugi.** Srednjo šolo je obiskoval najprej v Kruševcu in jo nato uspešno zaključil v Kopru.

Namesto študija kemije - njegov študentski kolega **prof Slavko Gaberc** pravi, da bi izgledal kot slon v trgovini s porcelanom, če bi ubral življenjsko pot skozi laboratorije - je raje izbral srčno pot v smeri očetovih korenin in pristal v Zadru na **Filozofski fakulteti** kot študent italijanskega in angleškega jezika z literaturo kjer je diplomiral v letu 1979.

Najprej je poučeval na osnovnih šolah

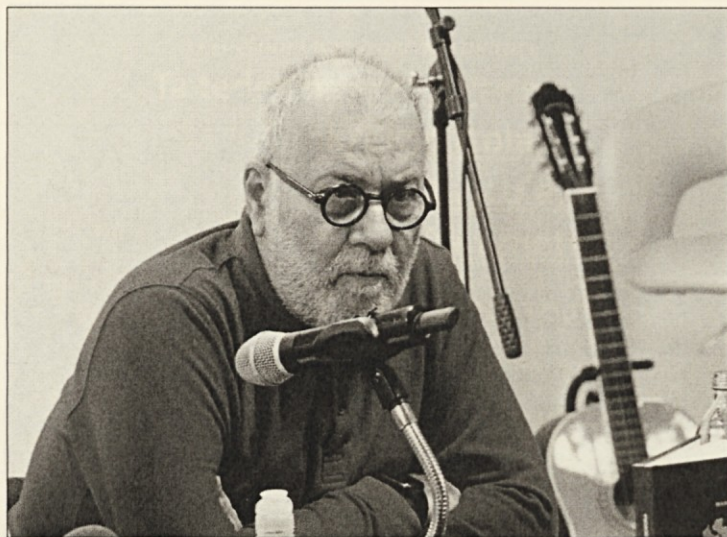
v koprskem zaledju in nato na Srednji tehniški - takrat še Srednji kovinarski šoli v Kopru. Delal je v solidnem šolskem okolju, med dobrimi kolegi kot so bili npr. **prof fizike Marko Munih** in drugi. Vpisal je post diplomski študij humanistike in jezikoslovja v Dubrovniku in v letu 1985 magistriral na Filozofski fakulteti v Zagrebu. Na isti fakulteti je v letu 1991 tudi doktoriral in pridobil naziv doktor jezikovnih znanosti. V letu 1984 se je zaposlil na takratni Pedagoški akademiji v Puli, ki je bila podružnica oziroma enota reške Pedagoške fakultete. S pomočjo sodelavcev kot sta bila vedno odlična **prof dr Ivan Zaričić** in **prof Vera Kos Paliska** je to ustanovo kot prodekan in kot dekan preoblikoval v sedanjo Filozofsko fakulteto v Puli. Na Univerzi na Primorskem in Znanstveno - raziskovalnem središču (UP ZRS) se je že ob ustanavljanju jezikovnih oddelkov zaposlil kot znanstveni svetnik, na **Fakulteti za humanistične študije** (UP FHŠ) pa kot redni profesor. Na UP ZRS v Kopru je prevzel funkcijo **predstojnika Inštituta za jezikovne študije** in bil hkrati nosilec nekaterih temeljnih aplikativnih projektov - npr. uspešno izvedenega *"Jezikovna prepletanja v istrskem in kraškem prostoru"* in *"Narečnega atlasa slovenske Istre in Krasa"*. Bil je mentor več doktorskih del in post doktorskih projektov ter mnogih mladih raziskovalcev.

V svojem življenjskem opusu je študijsko oziroma raziskovalno povezoval jadransko jezikovno regijo v potankostih etimološko-dialektoloških študij od Benetk pa vse do skrajnega dosega "rimske roke" tja do tiste romunske Istre nekje v delti Donave ob Črnem morju. V tem pogledu ostaja **prva referenca za Istroromunske govore v Istri, za ornitonimijo (poimenovanje ptic) pri nas, v Istri vse do Romunije in o(b)staja kot (o)hranitelj besednega zaklada obrtnega ladjedelstva: na škverih v Betini na Murterju, še prej na Korčuli, nenazadnje v očetnjavi v Sukošanu in prinasa, saj je že v zgodnjih raziskovalnih letih t.im. "Pomorsko slovenščino" dopolnil z obrtno-ladjedelskim izrazjem.**

Umrl je "iz čistega miru" pred dnevi - 08. januarja - med popoldanskem počitkom v svojem domu v **Medulinu** ob ženi Steli kot komaj leto dni upokojeni zaslužni profesor. Odšel je v miru kot stari prijatelj, tudi Izolan iz otroških in mladinskih let generacije Beatlov in Rollingov v čudovitem okolju **Tartinijeve ulice**, noninih vrtov, ob ptičjem petju in cvetju, nato ob širokem pogledu na širni svet **Krajgerjeve** ulice ob morju pri **Šanpjeru**.

Njegove reference - zapustil je 12 znanstvenih monografij, deset pesniških zbirk, nad sto strokovnih člankov - bodo še (o)živele v zapiskih novih generacij študentov - kljub morda kdaj nekoliko obledelim kolektivnem spominu ...

Iz osebnih in drugih virov zbral in zapisal: **Vlado Bernetič**

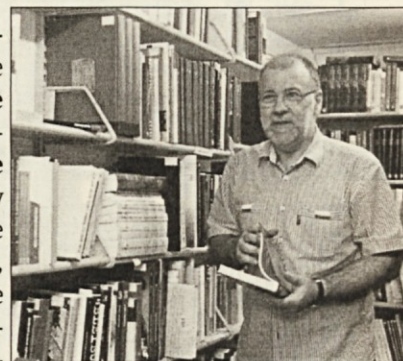
Goran Filipi je bil leta 2006 20. gost v ciklu intervjuvancev "Zanimivi Izolani" moderatorke Nataše Benčič v izolski Mestni knjižnici 29.05.2008 je postal Sodelavec Hrvaške Akademije znanosti in umetnosti - HAZU v Razredu filoloških znanosti, za rednega člana HAZU pa je bil izvoljen 10.05.2012 - in postal akademik Razreda za filološke znanosti HAZU.

S hrvaškimi jezikoslovci je sodeloval tudi kot **Vodja Zavoda za lingvistične raziskave v Zagrebu** od 01.04.2019

Znane so njegove pesniške zbirke: delo **Sve hrvatske smrti: (ratna zbirka)**, zbirka pesmi **Brdo do sunca**, knjiga pesmi **Nasprotna obala**, ki je izšla v Izoli pri Graffit Line 1997 v slovenskem jeziku, zbirka **Minule šetnje** (edicija Libar od grozda, Pula, 1990), knjiga **Još se vrti crna ploča** (Skupština udruga MH Istarske županije, Pula, 2004).

Napisal je **Hrvaško romunski slovar** ter **Etimologijski rječnik betinske brodogradnje, več slovarjev o ljudskem poimenovanju ptičev v Istri**, knjigi **Istrijski lingvistički atlas** ter **Pomorski termini u rukopisnom latinsko-hrvatsko-talijanskom rječniku fra Josipa Jurina iz 18. stoljeća**. Zanimiva je tudi njegova knjiga **Talasozoonomi Slovenskog Primorja**.

Je tudi prevajalec. Z **Đaninom Božićem** je soavtor grafično-pesniške mape **Istarski rukopisi - Caligrafie istriane**, ki je izšla leta 1998. Napisal je delo **Slovanske, germanske in romanske jezikovne prvne v srednjeveški Istri**. V tej razpravi je obdelanih okoli 50 jezikovnih enot, ki bi jih lahko imeli za izposojenke iz starejših jezikovnih plasti. Besedje je izbrano iz različnih virov, srednjeveških pa tudi poznejših. Nekaj besed je tudi iz besedišča, ki ga je sam zbral na terenu - starejše jezikovne plasti se zrcalijo tudi v sodobnem besedišču. Vsaka enota je obdelana etimološko in leksikološko in se primerja s podobnimi oblikami iz sosednjih govorov. S svojimi prispevki je sodeloval na mnogih konferencah.

Na koncu boš še dolgo posegal po nasprotni obali
in pogumno razbijal stalnost zakonov ponavljanja
v razbeljenem prostoru boš začutil glas
in pohitel v veter iskat varnejše zaklonišče.
Čeprav prepozno, boš razgalil bistvo
in v kapljicah, ki že tisočletja
neopazno izhlapevajo nad obzorjem
se boš z visoke skale zopet zazrl v gladino
in brez moči zaključil krog rojstva in smrti.
V tesnobi s preteklostjo skaljenih možganov
boš mogoče zaslutil novo obliko daljnega proda
v nedostopnem zatišju nasprotni obale.

Pesem iz zbirke **Nasprotna obala**, ki je izšla v Izoli (Graffit Line 1997)
in v hrvaški verziji v zbirki **Suprotna Obala** (Libar od grozda 2006)

Kriminalije

Najprej so bili štirje

V zgodnjih jutranjih urah nas je obvestil občan, da je prišlo do motenja nočnega mira in počitka v stanovanjskem bloku. Policisti so opravili intervencijo v zasebnem stanovanju ter pri tem ugotovili kršitev Zakona o nalezljivih boleznih zaradi prepovedanega zbiranja med 4 osebami in kršitev javnega reda in miru z vpitjem in glasbo. Vsem štirim osebam so izrekli globe ter tri od njih napotili domov.

Na koncu pa le dva

Isto noč sta 25- in 27-letnik nadaljevala s kršitvijo javnega reda in miru v pekarni, s tem da sta vpihala, žalila zaposlene in zahtevala hrano ter pri tem poškodovala drsna vhodna vrata. Kršitelja sta med postopkom s policisti na kraju nadaljevala s kršitvijo in ni sta upoštevala ukazov policistov, zato so policistu zoper njiju odredili pridržanje. Da bi ju obvladali in odpeljali v pridržanje, so morali uporabiti prisilna sredstva. Obema je bila na kraju izrečena globa zaradi ponovne kršitve javnega reda in miru.

Imel je res slab dan

42-letni Izoljan se je pred trgovino Mercator nesramno vedel do starejše ženske, jo tudi odrinil, nato pa se je odpravil domov. Po poti domov je na tržnici žalil, odriival in preklinjal še drugega ob-

čana, prav tako pa ni uporabljal zaščitne maske. Zaradi kršitev javnega reda in miru ter Zakona o nalezljivih boleznih mu je bila izrečena globa.

Brez razloga, a z alkoholom

Policisti so zaustavili 32-letnega voznika osebnega avtomobila iz območja Kopra, kateremu je alko-test pokazal 0.31 mg/l alkohola. Voznik je bil opozorjen na kršitev Zakona o nalezljivih boleznih, ker se je brez opravičljivega razloga ponoči gibal na prostem, zaradi vožnje pod vplivom alkohola pa mu je bila izrečena globa 600 evrov in 8 kazenskih točk.

Koprčan in Škofjot se srečata v Izoli...

Ob 20.45 je bila prometna nesreča pri Izoli. Povzročil jo je 44-letni Koprčan, ki je zaradi prekratke varnostne razdalje trčil v zadnji del avtomobila 36-letnika iz Škofij. Povzročitelj je napihal 0,58 mg/l, začasno mu je bilo odvzeto vozniško dovoljenje, sledi mu obdolžilni predlog.

160km/h pa je preveč

Ob 17.30 so prometni policisti na cesti Valeta - Sečovelje 36-letnemu vozniku iz Izole začasno odvzeli vozniško dovoljenje, zaradi prehitre vožnje izven naselja (pri omejitvi 90 km/h je vozil 157 km/h). Sledi mu obdolžilni predlog.

NAŠA IZOLA (skrivalnica)

V zadnji skrivalnici smo vam predstavili še relativno dobro ohranjen spomin na prodajalno ali obrtno delavnico, ki smo ga našli v spodnjem delu Smrekarjeve ulice, gledano s strani tržnice. Napis je na fotografiji težko prepoznaven, v živo pa je bolj viden in berljiv. Zanimivo bi bilo vedeti njegovo vsebino in če vam jo uspe ugotoviti, nam prosimo javite.

Da najdete spodnji motiv v novi skrivalnici, pa bo treba obiskati naselje, ki je od mestnega jedra oddaljeno dobrih 8 kilometrov in ki leži na nadmorski višini 202 metra. Letnici sta dobro vidni pod slemenom objekta, ki ga ob prihodu v ta kraj ob pozornem pregledu okolice skorajda ne morete zgrešiti.

Branko Vuga

Pozor na goljufije z domeno!

Na uredništvo smo te dni dobili dopis podjetja DNS Slovenia, ki nas je opozorilo, da se nekdo menda zanima za nakup domene mandrac.eu. Ker so, spet menda, v njihovi bazi podatkov ugotovili, da smo mi lastniki domene mandrac.si, so nam prednostno ponudili možnost, da sami odkupimo prej omenjeno še neuporabljeno domeno z namenom, da preprečimo morebitno zmedo pri naših uporabnikih. Ponudili so nam možnost letnega najema domene za cca 30 eur za obdobje deset let, oziroma dokončni odkup za 300 eur. S tem, da prva možnost žal ni mogoča. Torej, 300 eur ali nič. Ponudba je bila napisana v kar dobri slovenščini in na prvi pogled ni bila videti povsem goljufija, vseeno pa smo na sporočilo opozorili našega spletnega ponudnika, kjer so povedali, da gre za zadnje čase redno prakso in so o tem pisali na svoji spletni strani, podoben zapis pa je najti tudi na spletni strani varnaininternetu.si.

Tudi sami sicer ne vedo, če gre za goljufijo ali ne, vsekakor pa gre za nepošteno poslovno prakso, zato, če ste lastnik spletne domene, bodite pozorni na podobno vsebino.

ur

Tuje podjetje želi registrirati vašo domeno

Bodite pozorni na nepošteno poslovno prakso, v kateri vas želijo tuja podjetja prisiliti, da svojo domeno registrirate pri nekem drugem registrarju. Prejeli smo zanimivo ponudbo od kitajskega podjetja, ki se ukvarja s prodajo domen in zaščito blagovnih znamk. G. Zhang nas je obvestil, da so od podjetja OM & INT Global Limited dobili zahtevek za registracijo blagovne znamke varnaininternetu, prav tako želijo registrirati tudi nekaj domen pod tem imenom (no, vsaj tako trdijo, mi pa iskreno dvomimo).

Pišejo nam, ker so ugotovili, da je naša domena zelo podobna (!) in nam omogočajo, da imamo, kot lastnik podjetja oz. blagovne znamke, prednost pri registraciji. Za odločitev imamo na voljo 7 dni, nato bo domeno varnaininternetu kupilo tuje podjetje.

Nas mora skrbeti, lahko izgubimo domeno?

V takšnih primeru ne moremo 100% zatrditi, da gre za prevaro, prav gotovo pa gre, za zelo milo rečeno, nepošteno poslovno prakso, saj vas želijo prisiliti, da registrirate domeno pri nekem drugem registrarju. Vendar pa vam kitajski registrar (ali katerikoli drug) v naslednjem koraku ponudi registracijo pod tujimi vrhnjimi domenami, recimo .cn (Kitajska) ali .co (Kolumbija), ne pa pod tistimi, za nas najbolj aktualnimi, npr. slovensko (.si) ali .com domeno.

Če imate domeno vašega podjetja, društva ali bloga že registrirano pod .si ali .com, je drugo podjetje pod isto vrhnjo domeno ne more registrirati, torej ste lahko brez skrbi.

V zadnjem času pa je "priljubljenost" kitajskih domen nekoliko upadla, zato nas po novem naslavlja v odlični, kot kaže vseeno strojno prevedeni, slovenščini ter nam ponujajo 10-letni zakup .com domene. Zadnji tak primer je val sporočil evidentno neobstoječega podjetja dnsslovenia.com, ki ga podpisuje g. Ivan (ali kako bolj "domače" ime) in nam na podlagi že obstoječe .si domene ponuja 10-letni nakup in s tem "zaščito" .com domene.

Na sporočilo ne odgovarjajte. Vaša domena je na varnem in nihče vam je ne more kar tako prevzeti. Kakor že rečeno, potreba po registraciji .com domene je tudi vaša arbitrarna odločitev, ki nikakor ni in ne more biti pogojena z že obstoječo uporabo .si domene. Za več informacij o zaščiti .si domene, pa svetujemo članek, objavljen v biltenu Pika na si. varnaininternetu.si

MALI OGLASI

RAZNO

- Opravljamo mala in večja zemeljska dela. Košnja, obrezovanje dreves, posek dreves, mala in večja rušenja, izkopi... Miha Debevec s.p. 051-494-105
- Oddam garsonjero v centru Izole za 1 - 2 osebi do konca maja 2021. Tel 040 89 65 34 ali 040 24 08 30
- Prodajam pasaro Elan brez kabine, dolžine 4,79, obnovljeno in dobro ohranjeno. Tel. 040 457 731

NAJAMEM

- Najamem manjše stanovanje v Izoli ali Kopru od oktobra 2020 do pomladi 2021. Sem mlajša zaposlena, nekadilka, brez domačih živali. Ponudbe na telefon 069 733 085 (Joži)
- Najamem boks ali garažo za motor v Izoli. Tel. 041 686 551 (Dušan)

PODARIM

- Podarim odlično ohranjeno masažno kad. Info. 041 692 389 v popoldanskih urah.
- Podarim dobro ohranjen otroški voziček. 041 607 821

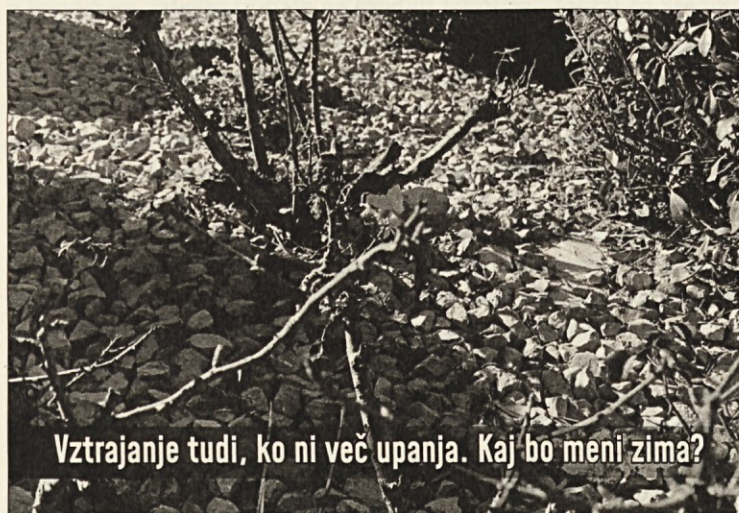
+386 (0) 41 858 473

**Osebni
prevzem**
tel.: 041 858 473

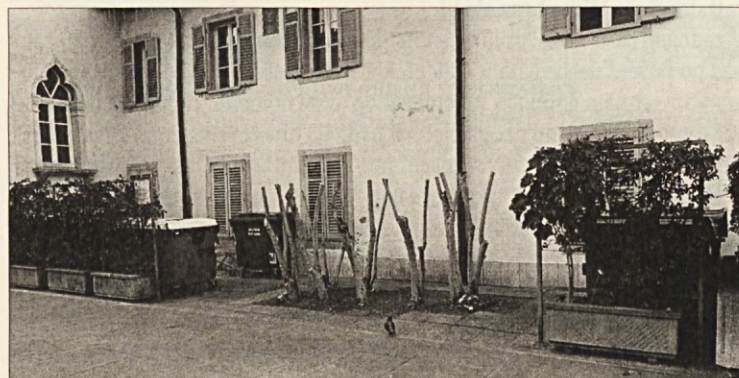
*Saj veste kje?
Med parkom in Lonko.*

Številke in vlada se z avtorjem očitno ne strinjajo

Vztrajanje tudi, ko ni več upanja. Kaj bo meni zima?

Oleandri so odšli

Verjetno se bodo oleandri pri ekološkem otoku ob cerkvi Marije Aliet-ske tudi vrnili, morda že spomladi, a kljub temu imamo vedno znova težave razumeti tako drastične posege ob obrezovanju zelenja.

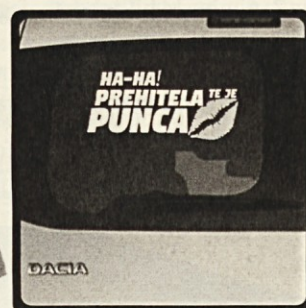
Park Pietro Coppo

Covid gor ali dol, nostalgija še vedno „pali“

Stiskarna Mandrač
+386 040/43-29-43

splet: stiskarna.mandraca.si
fb: www.facebook.com/mandrac.si
mail: stiskarna.mandraca@gmail.com

majice
kape
šalice
puzle
itd.

nalepke za avto
nalepke za računalnik
stenske nalepke
urnik nalepke